

Στις άλλες σελίδες

- Κατάσταση στο Ιρακ
- Επισχόμενη βγαίνει η ΟΑΠ από το πόλεμο στο Λίβανο
- ΠΟΦΝΕ
- Τα βαθύτερα αίτια των διαγραφών
- Πολιτικοί κρατούμενοι στην Ελλάδα

Να κρατικοποιηθούν τα πετρελαιοειδή

Οι πρόσφατες αυξήσεις στις τιμές των πετρελαιοειδών είναι μέρος μιας καινούργιας σειράς αυξήσεων που άμεσα πλήττουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και μειώνουν ακόμα περισσότερο την αγοραστική δύναμη των ημερομισθίων. Η κυβέρνηση φαίνεται να είναι ανίκανη όχι μόνο να αντιμετωπίσει τον πληθωρισμό στις πιο απλές του εκδηλώσεις αλλά και στο να αντιμετωπίσει με οποιοδήποτε σοβαρό τρόπο την οικονομική κρίση στην οποία ο τόπος βρίσκεται. Αυτό, κατ' εμας απορρέει από την βασικά αντιεργατική τοποθέτηση του κράτους και κατ' επέκταση την απροθυμία της κυβέρνησης να λάβει τα μέτρα εκείνα που χρειάζονται για την προστασία του συνόλου του λαού από τις επιπτώσεις μιας οικονομικής κρίσης που είναι δημιούργημα εσωτερικών και εξωτερικών παραγόντων.

Μια αύξηση στη τιμή της βενζίνης και των άλλων πετρελαιοειδών έχει σοβαρότερες επιπτώσεις από την αύξηση στη τιμή σχεδόν οποιουδήποτε άλλου εμπορεύματος. Αυτό επειδή τα πετρελαιοειδή δεν είναι μόνο σημαντικά καταναλωτικά αγαθά όπως είναι η βενζίνη αλλά και απαραίτητες πρώτες ύλες στο σύστημα παραγωγής. Οι αυξήσεις δηλαδή στις τιμές των πετρελαιοειδών όχι μόνο άμεσα πλήττουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων αλλά και έμμεσα, με τις αλυσιδωτές αυξήσεις στις τιμές άλλων εμπορευμάτων που προκαλούνται. Επομένως οι τιμές των πετρελαιοειδών είναι ση-

μαντικότερο κλειδί και μοχλός στη διαχείριση της οικονομίας. Εν τούτοις, σήμερα η εισαγωγή, διύλιση και έμποια πετρελαιοειδών βρίσκεται σχεδόν εξ' ολοκλήρου στα χέρια ιδιωτών για τους οποίους βασικό κίνητρο είναι το εμπορικό κέρδος. Η εισαγωγή διύλιση και έμποια πετρελαιοειδών βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο των εταιρειών πετρελαιοειδών που μεταξύ τους αποτελούν ένα από τα πιο ισχυρά μονοπώλια στην Κύπρο.

Τα στοιχεία που υπάρχουν γύρω από το θέμα των κερδών των εταιρειών πετρελαιοειδών είναι ελάχιστα και λίγες πληροφορίες δι-

νονται. Είναι γνωστό όμως ότι ένα μέρος των εισαγωγών διευθετεί η κυβέρνηση, σε ειδικές τιμές, από το Ιρακ για λογαριασμό των εταιριών αυτών. Το μεγαλύτερο μέρος των εισαγωγών φέρνουν οι ίδιες οι εταιρίες από τα αποθέματα των μητρικών εταιριών τους στο εξωτερικό. Η διύλιση πετρελαίου στην Κύπρο γίνεται από την εταιρία Κυπριακό Διύλιστήριο Πετρελαίου Λτδ στην οποία έχει το 35% των μετοχών η Κυβέρνηση και το υπόλοιπο 65% οι εταιρείες πετρελαιοειδών. Είναι μέσω αυτής της Εταιρείας, που έχει μετοχικό κεφάλαιο £2.400.000 που η Κυβέρνηση

εξασφαλίζει ειδικές τιμές από το Ιρακ, και ανάλογα με την συμμετοχή τους, διανέμει στις εταιρείες πετρελαιοειδών στις εισαγωγές αυτές. Στην πρόσφατη του ομιλία ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας αναφέρει ότι η Εταιρεία Κυπριακό Διύλιστήριο Πετρελαίου Λτδ εργάζεται με ένα κέρδος 10% και ότι στις πωλήσεις τους οι εταιρείες πετρελαιοειδών εργαζονται με ένα κέρδος 12%. Μόνο με αυτά τα στοιχεία, και έχοντας υπόψη τα τεράστια ποσά, για την Κύπρο, που ξοδεύονται, βγαίνει το συμπέρασμα ότι τα κέρδη των εταιριών πετρελαιοειδών πρέπει και αυτά να είναι τεράστια. Μπαίνει επίσης και το θέμα εξαγωγών κερδών από αυτές τις εταιρείες, που δεν είναι εγγεγραμμένες στην Κύπρο.

Δηλαδή, το κράτος, αντι να ελέγχει, φαίνεται, μάλλον, να συμμετέχει σαν κόμμα ένας ιδιώτης στην όλη υπόθεση και μάλλον υποβοηθώντας στις εισαγωγές και στην διατήρηση του υψους των κερδών. Γιατί δεν προσπαθεί να περιορίσει τα κέρδη; Γιατί επιτρέπει Κυπριακές τράπεζες να δανειζουν σ' αυτές τις ξένες εταιρείες. Γιατί επιτρέπει τις εταιρείες αυτές κάθε

φορά που αυξάνονται οι τιμές να διαθέτουν τεράστιες ποσότητες αποθεμάτων στις καινούργιες τιμές; Και πιο γενικά γιατί δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη επεξεργασία ενεργειακής πολιτικής από το κράτος; Είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις.

Η εφημερίδα μας υποστηρίζει την άμεση κρατικοποίηση της εισαγωγής, διύλισης και εμπορίας πετρελαιοειδών. Εκτός των συγκεκριμένων οφελιμάτων που θα προκύψουν, όπως την εξασφάλιση καλύτερων τιμών από χώρες όπως το Ιρακ, Αλγερία και Λίβη και την μείωση των κοστών διανομής κατ'εξαίρεση με λιγότερους σταθμούς βενζίνης, διαχειριστικά έξοδα κτλ, με την κρατικοποίηση μπορούν ουσιαστικά να ελέγχονται όχι μόνο οι τιμές των πετρελαιοειδών αλλά και μια ολόκληρη σειρά τιμών άλλων εμπορευμάτων. Με την κρατικοποίηση αυτή επίσης δημιουργούνται οι βάσεις για ένα καλύτερο προγραμματισμό από μέρους της Κυβέρνησης στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που μέρα με την ημέρα πλήττει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας ή μέτωπο της Αριστερας

Μέσα στην προεκλογική περίοδο όλα τα κόμματα αναγκάστηκαν από το εκλογικό σύστημα ν' ακολουθήσουν μια κυρίως αυτόνομη ταχτική και να διεκδικήσουν τη ψήφο του λαού από μόνα τους. Οι διαμάχες που είχαν ξεσπάσει μέσα στους κόλπους των «πατριωτικών δυνάμεων» έκαμαν δύσκολη την σύμπτυξη συνασπισμών και έτσι για πρώτη φορά στην Κυπριακή ιστορία δοκιμάστηκε το κάθε θέμα κόμμα ξεχωριστά.

Από τη σκοπιά της αριστερας τα αποτελέσματα των εκλογών είναι ανησυχητικά. Όχι τόσο γιατί το ποσοστό των αριστερών ψήφων είναι μικρό αλλά γιατί η κύρια προσπάθεια των αριστερών κομ-

μάτων από το 1976 και μετά, η απομόνωση του Συναγερμού, έχει αποτύχει. Ο Συναγερμός αύξησε την επιρροή του από 25% το 1976 σε 32% το 1981. Μια σημαντική αύξηση που αναμφίβολα θα συνεχιστεί και θα ξεπεράσει

εύκολα το 35% χωρίς ν' αποκλειστεί κάτω από ευνοϊκές συνθήκες να φτάσει το 40%.

Τέτοια ποσοστά φυσικά δεν εξασφαλίζουν στο Συναγερμό μια δημοκρατική επικράτηση. Όμως αποτελούν μια τεράστια βάση πάνω στην οποία θα στηρίξει οποιαδήποτε δραστηριότητα χρειαστεί για την άμυνα των κεφαλαιοκρατών και του συστήματος τους, συμπεριλαμβανομένων και βίαιων μεθόδων. Η ανάσχιση λοιπόν της επέλασης του Συναγερμού είναι το κύριο καθήκον της αριστερας σήμερα.

ΓΙΑΤΙ ΔΥΝΑΜΩΣΕ Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Για πολλούς η άνοδος του Συναγερμού ήταν μια έκπλη-

ξη. Η αδυναμία των κομμάτων της αριστερας να προβλέψουν αυτή την άνοδο έγκαιρα και να την αντιμετωπίσουν αποτελεί σοβαρό σφάλμα που προδίδει την περιφρόνηση τους προς τη θεωρία και την εμπειρική βασικά πολιτική τους. Η άνοδος του Συναγερμού μπορούσε να προβλεφτεί και προβλέφτηκε από συντρόφους που σήμερα βρίσκονται στην Αριστερή Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Τόσο πριν τις εκλογές του 76 όσο και μετά προειδοποιούσαν το κόμμα γι' αυτόν ακριβώς τον κίνδυνο και πρότειναν μέτρα γι' αντιμετώπιση του. Επειδή αυτό το θέμα έχει τεράστια σημασία παραθέτουμε ένα εκτεταμένο απόσπασμα

από έγγραφο που κατατέθηκε στην Κ.Ε. του κόμματος το 1976, ένα μόνο μήνα μετά τον «αποκλεισμό των προγεφυρωμάτων» από τη Βουλή:

Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ Τα προβλήματα της οικονομίας

Τα «δημοκρατικά κόμματα» έχουν κερδίσει τις εκλογές. Έχουν αποκλείσει τους παραδοσιακούς εκπροσώπους της οικονομικής ολιγαρχίας από τη Βουλή. Με αυτή τους τη νίκη έχουν αναλάβει τεράστιες ευθύνες μπροστά στο λαό. Πέρα από τον πλήρη έλεγχο της βουλής αυτά τα κόμματα δίνουν αμέριστη συμπαράσταση στον Πρόεδρο Μακάριο και την Κυπριακή Κυβέρνηση. Έτσι στην ουσία έχουν αναλάβει την ευθύνη, απερίσπαστα από την αντίδραση της Κληριδικής δεξιάς, να λύσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κύπρος.

Συνέχεια στην 4 σελίδα

Η εσωτερική κατάσταση στο Ισραήλ

Αυτο το άρθρο σκοπο έχει να καταπιαστεί με την εσωτερική κατάσταση στο «Ισραήλ» και να καλύψει έτσι ένα κενό που υπάρχει. Αυτό το κενό υπάρχει γιατί μέχρι τώρα οι διάφοροι μελετητές έχουν ασχοληθεί με την εξωτερική πολιτική του σιωνιστικού κράτους μόνο.

Η εσωτερική κατάσταση όμως του Ισραήλ είναι ενδεικτική της κρίσης που έχει κτυπήσει αυτό το όργανο του ιμπεριαλισμού. Αν υπήρχε ένας δυνατός υποκειμενικός παράγοντας στο «Ισραήλ» τότε μια κοινωνική αναταραχή θα έπρεπε να είναι στο προσκήνιο.

Αυτο έρχεται σε διαμετρική αντίθεση με την εικόνα που καλλιεργείται για το «Ισραήλ» από τις δεξιές εφημερίδες. Ούτε επίγειος παράδεισος είναι το Ισραήλ, ούτε οι εβραίοι είναι ένας ενωμένος λαός χωρίς εσωτερικές διαμάχες.

Αυτο μπορεί να στηριχτεί πάνω σε ένα πλήθος στοιχείων. Στο «Ισραήλ» σήμερα περα από την βασική αντίθεση εργατών και κεφαλαιοκρατών, υπάρχουν οι αντιθέσεις μεταξύ δυτικών και ανατολικών εβραίων, μεταξύ νεολαίας και θρησκευτικών οργανώσεων, και μεταξύ της τάσης του κόσμου που αποζητά την ειρήνη και αυτών που θέλουν την συνέχιση του πολέμου.

Η αντίθεση μεταξύ εργατών και κεφαλαιοκρατών άρχισε τα τελευταία χρόνια να βγαίνει στην επιφάνεια. Το ισραηλιτικό συνδικάτο Χιντταντρουτ είχε ξεκινήσει με σοσιαλιστικές θέσεις. Η ηγεσία του πίστευε ότι ο αγώνας για σοσιαλισμό έπρεπε να γίνει σ' ένα Ισραήλ το οποίο να κατοικείται από εβραίους. Το αραβικής προελεύσεως προλεταριάτο δεν έχει να παίξει κανένα ρόλο. Αυτή η θέση που έχει φαρμακώσει τους Ισραηλιτες εργάτες ενάντια στους εργάτες άλλων εθνότητων έχει αρχίσει να υποχωρεί τα τελευταία χρόνια. Τώρα το Χιντταντρουτ δέχεται και έχει άραβες εργάτες σαν μέλη του. Επίσης το Ισραηλιτικό συνδικάτο έχει εγκαταλείψει την πολιτική συνεργασία με οποιαδήποτε κυβέρνηση και υποστήριξε τελευταία απεργίες αρκετά μεγάλης σημασίας. Ένα πρόσφατο παράδειγμα είναι και η απεργία των εργατοπαλλήλων των Ισραηλιτικών Αερογραμμών. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει ανεργία στον

Ισραήλ αλλά υπάρχει πληθωρισμός τουλάχιστον 150%. Αυτο γίνεται γιατί η Ισραηλιτική κυβέρνηση θέλει να έχουν όλοι οι Ισραηλιτες δουλειά. Διαφορετικά θα δημιουργούνταν προβλήματα για την άμυνα του «Ισραήλ». Ποιος θα πολεμούσε για να προστατεύσει την ανεργία στην χώρα του.

Η άλλη αντίθεση που όσο και περνα ο καιρός αποκτα τεράστιες διαστάσεις είναι η αντίθεση μεταξύ νεολαίας και των ραββι(ισραηλιτών παπάδων). Η νεολαία στρέφεται μακριά από την θρησκεία αρνείται το πατροπαράδοτο κούρεμα των εβραίων, και αναζητά νέες αξίες. Προς το παρόν ασχολείται με το αλκοολ, τα ναρκωτικά και την σεξουαλική απελευθέρωση. Αυτο γίνεται ενάντια στην προπαγάνδα και τις διαμαρτυρίες των εβραίων. Αυτή η αντίθεση όμως έχει και πολιτική σημασία. Ο Σιωνισμός έχει τις ρίζες του στην εβραϊκή θρησκεία, και είναι η τελευταία που τον τρέφει. Μια απομάκρυνση της νεολαίας από την θρησκεία ασφαλώς θα φέρει

την αμφισβήτηση του σιωνισμού σαν πολιτικού τρόπου σκέψης.

Η αντίθεση μεταξύ νεολαίας και θρησκείας μας φέρνει στο λεγόμενο κίνημα «ειρήνη τώρα» «peace now». Τα τελευταία χρόνια αυτο το κίνημα έχει αποκτήσει τρομερή δημοτικότητα, Αποκορύφωμα της ήταν το συλλαλητήριο της 12ης του Απρίλη 1978 που μαζεύτηκαν 25,000 άνθρωποι. Αυτο το κίνημα στηρίζεται πάνω σε έφεδρους στρατιώτες, και έχει την ενεργη συμπαράσταση της νεολαίας.

Η πιο σημαντική όμως περιθωριακή αντίθεση που πραγματικά συγκλονίζει την εσωτερική ημερία του «Ισραήλ» είναι οι διαφορές μεταξύ των ανατολικών εβραίων και των δυτικών. Οι ανατολίτες προέρχονται από χώρες της ανατολικής Ευρώπης την Ινδία και το Πακισταν. Αυτοι θεωρούνται πρακτικά σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας από το κράτος. Τους δίνονται κατακόνα σπίτια που συνορεύουν με τον Λίβανο, και έχουν εξασφαλισμένη δουλειά στα εργοστά-

σια σαν ανειδίκευτοι εργάτες. Στην επιφάνεια η διαφορά φαίνεται να έχει θρησκευτικό χαρακτήρα. Στην ουσία όμως οι ανατολίτες εβραίοι χρησιμοποιούνται σαν φτηνά εργατικά χέρια.

Η εικόνα λοιπόν του εσωτερικού μετώπου του Ισραήλ και πολύχρωμη είναι και ανησυχητική είναι για την άρχουσα τάξη των εβραίων. Φυσιολογική συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι το γεγονός ότι περισσότεροι φεύγουν από το Ισραήλ παρά πηγαίνουν. Υπολογίζεται ότι γύρω στο ένα εκατομ. εβραίοι οι οποίοι αρχικά εγκαταστάθηκαν στο Ισραήλ ζουν σήμερα στο εξωτερικό.

Οι αντικειμενικές καταστάσεις υπάρχουν σήμερα στο Ισραήλ για μια διαμάχη ταξικού χαρακτήρα. Εκείνο που λείπει είναι ο υποκειμενικός παράγοντας, ο οποίος για διάφορους λόγους είναι ακόμα αδύναμος. Όμως όλο και περισσότεροι εβραίοι θα καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα που κατάληξε ο Τρότσκι το 1940, ο οποίος έγραφε τότε. Η μελλοντική εξέλιξη των στρατιωτικών γεγονότων, θα μετατρέψουν την Παλαιστίνη σε μια αιμάτηρη παγίδα για εκατοντάδες χιλιάδες εβραίους. Ποτε δεν ήταν πιο φανερό από σήμερα; ότι οι σωτηρία των εβραίων είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

M. G.

M. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ: Συνεχίζονται οι αναταραχές

Οι ταραχές επεκτάθηκαν όλο και σε περισσότερες πόλεις της Αγγλίας. Μέχρι τώρα τα επεισόδια επηρέασαν είκοσι πόλεις, περιλαμβανομένου και του Λονδίνου, ενώ η Αστυνομία επιδίδεται σε ένα συνεχές όργιο συλλήψεων.

Χάος και τρόμος λοιπόν για τους αστούς που νοιώθουν το έδαφος να κουνιέται απειλικά κάτω από τα πόδια τους. Ενδεικτική αντίδραση αυτού του φόβου είναι οι αποφάσεις που παίρνει η κυβέρνηση τις τελευταίες ημέρες, όπως την σύσταση ειδικών δικαστηρίων για τους «ταραχοποιούς» και την δραστικότητα ενίσχυση στα διάφορα σώματα της αστυνομίας.

Η οικονομική πολιτική της Θάτσερ αποδείχθηκε καταστροφική για τις μάζες του Αγγλικού πληθυσμού και η οποία οδήγησε στις σημερινές ταραχές. Ο μονεταρισμός είναι μια οικονομική πολιτική που έχει σκοπο να μειώσει την εισφορά χρήματος στην κοινωνία με το σκεπτικό ότι έτσι θα μειωθεί και ο πληθωρισμός. Αυτή η πολιτική όμως είχε σαν αποτέλεσμα τρομερά ποσοστά ανεργίας. Η ανεργία έφτασε τα απελπιστικά ύψη των 2,600,000 (ενώ ανεπίσημες στατιστικές καταγράφουν ανεργία 3,5 εκατομμυρίων).

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι η πολιτική του μονεταρισμού είχε ιδιαίτερο αντίκτυπο στην νεολαία (σήμερα υπάρχουν περίπου 580,000 άνεργοι νεολαίοι).

Παρ' όλο που η Θάτσερ και η κυβέρνηση της απέδωσαν τις ταραχές σε εγκληματικά και αντιφρονούντα στοιχεία, η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Το οικονομικό χάος προκάλεσε μια τέτοια κοινωνική κρίση και αγανάκτηση που ήταν αδύνατο

να χαλινωθούν. Πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές από τις ταραχές είχαν σαν κινητήρια δύναμη τους την αναζήτηση τροφής, ενώ αρκετές από τις σοβαρές συγκρούσεις εξελείκτηκαν σε καθαρά εργατικές γειτονίες των διαφόρων μεγαλουπόλεων, π.χ. όπως στο Μορτσαϊτ του Μαντσεστερ στο Τάξτεθ του Λίβερ-

πουλ όπως κι άλλου. Φυσικά θάταν λάθος αν κανένας έλεγε ότι το εγκληματικό στοιχείο απουσίαζε από την ατμόσφαιρα τούτη του αναβρασμού και της απελπισίας. Εκείνο όμως που πρέπει να τονιστεί είναι ότι το εγκληματικό στοιχείο ήταν εντελώς περιθωριακό και καθόλου σημαντικός παράγοντας στις ταραχές.

Κάτι άλλο που έχει μεγάλη σημασία είναι η συμμετοχή νέγων και λευκών νεαρών και εργατών στις διαδηλώσεις ενάντια στην πολιτική της Θάτσερ. Ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις που μαύροι νεολαίοι επιτέθηκαν ενάντια σε λευκούς, ενώ το Εθνικό Μέτωπο διασπασμένο στα τρία, έχει πάρει την κατηφόρα.

Ο ρόλος της αστυνομίας πρέπει επίσης να θιχτεί. Βάσει του «Σας λóου» (το οποίο ίσχυε πριν 5 μήνες στο Μπρίξτον κι έ-

δινε το δικαίωμα στην αστυνομία να συλλάβει οποιοδήποτε βάσει της υποψίας ότι είναι ένοχος) η αστυνομία οργίασε στο Μπρίξτον καθώς και σε άλλες

περιοχές ειδικά ενάντια στους νέγρους και ασιατες. Αυτο είχε σαν αποτέλεσμα την ενοποιημένη δράση των εγχρώμων και λευκών με τις εκδηλώσεις εχθρότητας απέναντι στην αστυνομία.

Οι σημερινές αναταραχές θα σβήσουν σύντομα, φυσιολογικά από μόνες τους μια και ο αυθορμητισμός του κόσμου θα σπάσει. Όμως αυτο το σβήσιμο θάταν μόνο προσωρινό γι αυτο σύντομα θα πρέπει να αναμένεται νέο κύμα ταραχών. Αυτο που απομένει, για δικαίωση των αιτημάτων των μαζών είναι η συνθηματοποίηση ότι ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας είναι το μόνο μέσο που θα μπορέσει να ωθήσει την κοινωνία μπροστα πάνω στην βάση της μάζιμουμ χρήσης των πόρων που αναπτύχθηκαν από τον ιδρώτα της εργατικής τάξης.

ΠΟΠΗ Γ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΜΠΡΗΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Για άλλη μια φορά εμπρηστικές βόμβες τοποθετήθηκαν σε καταστήματα της Αθήνας. Οι δράστες παραμένουν άγνωστοι ενώ η προσπάθεια της αστυνομίας να τις αποδώσει σε οργανώσεις αναρχικών δεν φαίνεται να πετυχαίνει. Οποια κι αν είναι η αλήθεια το γεγονός παραμένει πως οι εμπρησμοί γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τη δεξιά που προσπαθεί απεγνωσμένα να σωθεί από βέβαια εκλογική ήττα. Ταυτόχρονα δημιουργούνται πραγματικοί κίνδυνοι για ανώμαλες εξελίξεις. Φυσικά οι πιο ψύχραιμοι πολιτικοί της δεξιάς ξέρουν πως μια απόπειρα πραξικοπήματος θα έχει πολύ διαφορετική τύχη από το 1967. Ωστόσο τίποτε δεν αποκλείεται και πρέπει να έχουμε υπόψη πως η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στη κυβέρνηση δεν θα γίνει χωρίς τη λυσσασμένη αντίδραση της δεξιάς.

ΤΥΧΟΔΙΩΧΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΠΕΚΙΝ

Ο Ισραηλίτης πρωθυπουργός, μεθυσμένος από την εκλογική του επιτυχία, συνεχίζει την τυχοδιωχτική πολιτική του που άρχισε στην προεκλογική περίοδο με την επίθεσή ενάντια στον πυρηνικό σταθμό του Ιρακ. Οι επιθέσεις στο Λίβανο έχουν στόχο να κάμψουν την άντοχη των Παλαιστινίων, το μοναδικό εμπόδιο για το ξεπούλημα της υπόθεσης τους από τις διάφορες Αραβικές Κυβερνήσεις. Ωστόσο η αντίσταση των Παλαιστινίων αποδείχτηκε για άλλη μια φορά σκληρό καρύδι για το στρατό του Ισραήλ. Οι τυχοδιωχτισμοί του Μπεκιν άρχισαν ήδη να στρέφονται εναντίον του και ίσως αποδειχτούν μοιραίοι για αυτόν. Ακόμα και η κυβέρνηση Ρήγκαν αναγκάστηκε να καταδικάσει τις ενέργειες του.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ ΣΤΗ ΠΟΛΩΝΙΑ

Το κίνημα των εργατών στη Πολωνία κάμνει καθημερινά καινούργια βήματα προς τη κατεύθυνση του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού. Οι θρησκευτικές πτυχές του κινήματος γίνονται συνεχώς λιγώτερες ενώ τα αιτήματα των εργατών γίνονται ολοένα και πιο προχωρημένα. Στις Πολωνικές αερογραμμές απειλήθηκε απεργία γιατί η κυβέρνηση αρνιόταν να διορίσει διευθυντή αυτόν που εξέλεξαν οι συντεχνίες. Η έννοια του εργατικού ελέγχου μπαίνει πια στο προσκήνιο. Αυτό όμως είναι και το πιο σημαντικό βήμα του κινήματος από τότε που αναγνωρίστηκε το δικαίωμα της ύπαρξης ανεξάρτητων συντεχνιών. Αποδοχή του από την κυβέρνηση θα σημαίνει την αρχή του τέλους της γραφειοκρατίας - ή βίαιη σύγκρουση.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ

Ο πολιτιστικός σύλλογος «ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ»

γωνία Γρηγόρη Αυξεντίου κι Μάρκου

Δράκου 163, στον Αη. Δομέτη, λειτουργεί κάθε

Τετάρτη κι Πέμπτη απόγευμα.

Κάθε Παρασκευή:

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ενισχυμένη βγαίνει η ΟΑΠ απο το πόλεμο στο Λίβανο

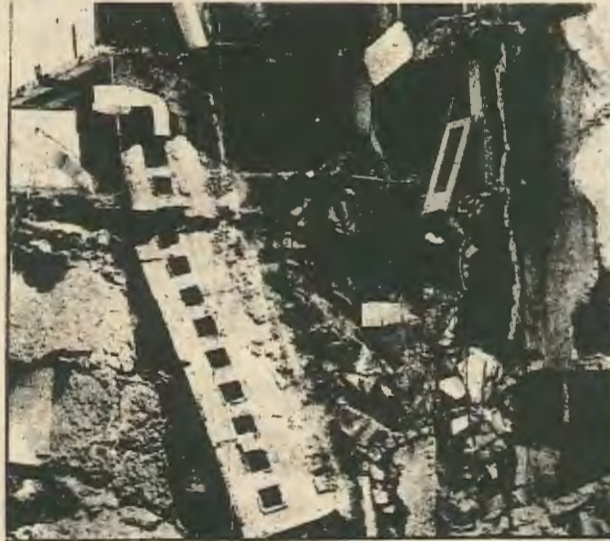
Σε νέα κλιμάκωση οδηγήθηκε η κρίση στη Μέση Ανατολή ύστερα από τις νέες επιθέσεις Ισραηλιτικών αεροπορικών και στρατιωτικών δυνάμεων ενάντια σε Παλαιστινιακές θέσεις στο Νότιο Λίβανο. Αν και υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για τη γενίκευση του πολέμου στη Μέση Ανατολή, ωστόσο φαίνεται πως οι Ισραηλιτικές επιθέσεις έχουν προς το παρόν ένα περιορισμένο στόχο, να πληγουν όσο το δυνατό περισσότερο οι Παλαιστινιακές δυνάμεις.

Το σενάριο, όμως, αυτή τη φορά έχει παρουσιάσει έντονα σημάδια αλλαγής. Έχει γίνει σαφές, παρα τη σκληρότητα των επιθέσεων, πως η Ισραηλιτική στρατιωτική «πάντοδυναμία», όχι μόνο δεν είναι πια γεγονός, αλλά πρόσκρούει στη συνεχώς μεγαλύτερη ετοιμότητα και απελευθερωτική που καταφέρνουν να επιδείχνουν οι

θνως, σαν της μόνης αυτόνομης δύναμης που εκπροσωπεί τον Παλαιστινιακό Λαό.

Δεύτερο, και συναφές με το πρώτο, αυξάνει το κύρος και την αλλαγή της ΟΑΠ μέσα στις αραβικές μάζες, πράγμα που υποχρεώνει τις διάφορες αραβικές κυβερνήσεις ν' αντιμετωπίζουν την ΟΑΠ με περισσότερο ευνοϊκό τρόπο. Όχι μόνο δεν μπο-

δυνάμεις της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Το πιο σημαντικό στοιχείο που πρόκυψε από τη νέα φάση του πολέμου είναι η πολύπλευρη ενίσχυση της ΟΑΠ σαν παράγοντα στη Μέση Ανατολή. Η αποτελεσματική αντίσταση που προβάλλουν οι Παλαιστινιακές δυνάμεις τόσο μέσα στο έδαφος του Λιβάνου, όσο τούτη τη φορά και μέσα στο έδαφος του Ισραήλ με τη μορφή αντιεπιθέσεων, συντελεί στην δημιουργία μιας σειράς από ευνοϊκά δεδομένα για τον Παλαιστινιακό αγώνα.

Πρώτο αυξάνει το κύρος της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης διε-

ρουν οι αραβικές κυβερνήσεις να παραγνωρίζουν την ΟΑΠ, αλλά αντίθετα βρίσκονται κάτω από πίεση για παραχώρηση πιο αποτελεσματικής βοήθειας στις Παλαιστινιακές δυνάμεις.

Τρίτο, η ίδια η συνοχή και ενότητα της ΟΑΠ ανεβαίνει καθιστώντας την οργάνωση πιο συνεκτική δύναμη.

Τέταρτο, κάτι που μέσα στις σημερινές συγκυρίες είναι ιδιαίτερα σημαντικό, είναι πως οι Ισραηλιτικές επιθέσεις και η Παλαιστινιακή αντίσταση αύξησαν την ενότητα Παλαιστινιακών και Λιβανικών μαζών, παρα το γεγονός ότι οι φαλαγγίτες εξακολουθούν να συνεργάζονται στενά με τον Ισραήλ.

Όμως, οι διαπιστώσεις αυτές για τις εξελίξεις δεν τελειώνουν μέσα στον αραβικό χώρο. Μέσα στον ίδιο τον Ισραήλ, αρχίζουν να παρατηρούνται σοβαρά ρήγματα. Ολοένα και μεγαλύτερες μάζες συνειδητοποιούν πως η σιωνιστική πολιτική τις οδηγεί σ' ένα χωρίς νόημα καταστροφικό πόλεμο. Το κίνημα για την «ειρήνη τώρα», συνεχώς δυναμώνει ενώ αντιπολιτευτικές φωνές αρχίζουν ν' ακούονται ευδιάκριτα από ολόκληρο το φάσμα του πολιτικού κόσμου.

Φυσικά, η διαδικασία για την επίλυση της μεσανατολικής κρίσης δεν μπορεί να είναι ούτε σύντομη ούτε εύκολη. Ο Ισραήλ αποτελεί ένα κρίκο στα αμυντικά σχέδια των ΗΠΑ στην περιοχή. Η συντήρησή, όμως, του Ισραήλ σαν ενός τέτοιου κρίκου αρχίζει να συνιστά, για τις ΗΠΑ ολοένα και μεγαλύτερο κόστος.

Η Παλαιστινιακή υπόθεση βρίσκεται σήμερα σ' ευνοϊκότερη θέση όσο ποτέ άλλοτε. Και κανένας δεν μπορεί πια να ισχυριστεί πως είναι δυνατή μια λύση χωρίς την επίλυση του Παλαιστινιακού προβλήματος.

Μέσα σε τούτα τα πλαίσια ο ρόλος της ΟΑΠ σαν της αυτόνομης οργάνωσης που εκπροσωπεί τον Παλαιστινιακό λαό θα γίνεται περισσότερο σοβαρός και γενικότερα αποδεχτός.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΗ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας ή μέτωπο της Αριστερας

Συνεχεια απο την 1η σελίδα

Αντίθετα ο Δημοκρατικός Συναγερμός έχει προτείνει το πρόγραμμα του που απορρίφτηκε από τον κυπριακό λαό και έτσι δεν μπορεί να αποδεχτεί καμία ευθύνη για τυχόν αποτυχία της Κυβέρνησης να λύσει τα προβλήματα του Κυπριακού λαού.

Γι αυτό η αποτυχία των «δημοκρατικών κομμάτων» είναι στενά συνδεδεμένη με την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων της Κύπρου. Το βασικό πρόβλημα, που άλλωστε αποτέλεσε και την διακυρηγμένη βάση για την συνεργασία, είναι η αντιμετώπιση της κατοχής. Όμως αν δεν λυθούν πρώτα τα προβλήματα της οικονομίας μας είναι μάταιο να μιλούμε για αντικατοχικό αγώνα. Είναι φανερό πως αν η σημερινή απελπιστική οικονομική κατάσταση δεν ξεπεραστεί, η μετανάστευση και η φτώχεια θα εξαναγκάσουν τον Κυπριακό λαό να υποταχτεί στον ιμπεριαλισμό.

Ο Κυπριακός καπιταλισμός βρίσκεται σήμερα σε μια τρομερή κρίση. Θάταν λάθος να πούμε πως το πραξικόπημα και η εισβολή ανάσχεσαν μια ανοδική πορεία της Κυπριακής οικονομίας. Οι επίσημες στατιστικές δείχνουν καθαρά ότι πριν από τα γεγονότα του Ιούλη του 74 είχε αρχίσει να παίρνει την κάτω βόλτα. Είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε πως οι πραγματικές απολαβές των Κυπρίων εργαζομένων είχαν αρχίσει να μειώνονται, πως το βιοτικό μας επίπεδο έπεφτε. Ότι ο Κυπριακός λαός δεν πρόλαβε να δει την «άσχημη πλευρά του καπιταλισμού», πως θα θυμάται με νοσταλγία την όμορφη εποχή της «ανεξάρτητης» Δημοκρατίας. Με κανένα τρόπο όμως δεν πρέπει εμείς να έχουμε τις ίδιες ψευδαισθήσεις. Πρέπει να δούμε ξεκάθαρα πως ο Κυπριακός καπιταλισμός ήταν ήδη ξοφλημένος πριν την εισβολή. Πως η εισβολή ήταν στην ουσία χτύπημα αυθανασίας γι' αυτόν.

Το συμπέρασμα της οικονομίας μετά την εισβολή αντιμετωπίστηκε και ακόμα αντιμετωπίζεται - με εντελώς αντιδραστικό, γραφειοκρατικό τρόπο. Κύρια φροντίδα του κράτους πίσω από την προσπάθεια «επαναδραστικοποίησης» είναι η διατήρηση της καπιταλιστικής δομής πάση θυσία. Το αποτέλεσμα ήταν να στραφεί η προσπάθεια στη δημιουργία κινήτρων για τους επιχειρηματίες: αδιάταχτη επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, εγγυημένα δάνεια από την Κυβέρνηση, συναλλαγματική αμνηστία, «πληγείες» επιχειρήσεις και γενικά κάθε είδους κρατικού παρεμβατισμού προς όφελος των επιχειρηματιών χωρίς κανένα αντάλλαγμα σε μορφή ελέγχου από το κράτος ή τους εργαζομένους. Κάτι τέτοιο θ' αποτελούσε ιεροσυλία ενάντια στην ιερή αγελάδα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας...

Στο τόσο το μόνο που κατάφεραν όλα τούτα τα μέτρα ήταν η «ανάκαμψη» μερικών μόνο τομείων της οικονομίας: μια ανάκαμψη εξ ολοκλήρου βασισμένη στην κρατική επιχορήγηση και τα μεροκάματα πείνας. Σε τομείς που μπορούσαν να εξασφαλίσουν σύντομα μεγάλα κέρδη άσχετα με την μακρόχρονη χρησιμότητα της στην οικονομία. Κέρδη που τείνουν να φεύγουν από το νησί σε πιο ασφαλισμένες χώρες.

Με την ανάκαμψη της οικονομίας οι εργάτες θα απαιτήσουν το μερίδιό τους. Οι επιχειρηματίες θα προσπαθήσουν να διαφυλάξουν τα κέρδη τους. Η κυβέρνηση, σύμφωνα με τη λογική της οικονομικής της πολιτικής θα προσπαθήσει να διατηρήσει τα «κίνητρα» και να εμποδίσει την αύξηση των μεροκαμάτων στο όνομα της «συναγωνιστικότητας» των Κυπριακών προϊόντων. Μπαίνουμε σε μια περίοδο εργατικών προστριβών αιτία της οποίας είναι η αδυναμία του ίδιου του συστήματος να αυξήσει ή ακόμα και να διατηρήσει σταθερό το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Η μόνη λύση είναι μια τολμηρή πολιτική πλήρους κρατικού ελέγχου της οικονομίας. Για να γίνει αυτό πρέπει να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και τα βασικά μονοπώλια του νησιού. Αυτό ποτέ δεν θα γίνει αποδεκτό από την Κυβέρνηση ή την Βουλή. Αναπόφευκτα το πρόβλημα θα μείνει άλυτο δίνοντας έτσι την ευκαιρία για φασιστική προπαγάνδα.

Το «Εθνικό» πρόβλημα.

Η πιο σοβαρή όμως πλευρά της αντιδραστικής οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης είναι οι επιπτώσεις της πάνω στο «εθνικό» θέμα. Οι διακυρήξεις για μακροχρόνιο αγώνα έρχονται σε άμεση αντίθεση με την δημιουργία «κινήτρων» για το ιδιωτικό κεφάλαιο. Είναι τουλάχιστον αφέλεια να περιμένουμε πως το ιδιωτικό κεφάλαιο θα κάμει αναπτυξιακές επενδύσεις μέσα στις συνθήκες αβεβαιότητας που φέρνει ένας αγώνας. Ακόμα η οικονομική της Κυβέρνησης τοποθετεί την επιβίωση του τόπου στα χέρια άκριβως των ανθρώπων που το μόνο που επιδιώκουν είναι μια γρήγορη λύση για να συνεχίσουν ανενόχλητοι την εκμετάλλευση.

Η «ελικρίνει» των διακυρήξεων για μακροχρόνιο αγώνα δεν διορθώνει καθόλου την κατάσταση. Η αντικειμενική αδυναμία να συνδυαστεί η ανάπτυξη της οικονομίας σε καπιταλιστικά πλαίσια με τον μακροχρόνιο αγώνα αναπόφευκτα θα οδηγήσει την Κυβέρνηση σε αντιφατικές ενέργειες, σε υποσχέσεις που δεν θα πραγματοποιούνται, σε αδιόλακτες θέσεις που θα ακολουθούνται από συμβιβασμούς.

Όπως πάντα, πίσω από τη σκηνή, η οικονομική ολιγαρχία θα εκβιάζει και θα επιβάλλει τη θέλησή της. Οι εκπρόσωποι της θα δημαγωγούν υποκριτικά για την ανικανότητα της Κυβέρνησης να κάμει αγώνα τη μια μέρα και την άλλη για την αδιάλλακτη στάση της και για τις χαμένες ευκαιρίες. Οι λαϊκές μάζες απογοητευμένες από τα αποτελέσματα της εξουδετέρωσης των προγεφυρωμάτων θα στραφούν επικίνδυνα δεξιά: Η λαϊκή βάση για ανάπτυξη φασιστικών τάσεων θα δημιουργηθεί. Ο Κληριδής δεν έχει παρα να παίξει ένα παιγνίδι αναμονής για να πάρει την εκδίκηση του.

Η «Κάθαρση»

Η Κληριδική δεξιά έχει κάθε λόγο να ελπίζει για καλύτερες μέρες στο μέλλον. Το χειρότερο σημείο της απομόνωσης της έχει περάσει. Μέσα από τις δύσκολες συνθήκες που πέρασε κατάφερε να διατηρήσει σχεδόν ανέπαφη την διεξούση της στην κρατική μηχανή και τα σώματα ασφαλείας. Η «μαλακή» πολιτική του Μακάριου τους επέτρεψε να ανασυνταχθούν και να ξαναγίνουν σημαντική δύναμη μέσα στο λαό. Το 25 τοις εκατόν των εκλογών είναι κακός οίωνος.

Η απαίτηση του λαού για απομόνωση και τιμωρία των ενόχων για το πραξικόπημα συμπύκνωση μέσα στο αφηρημένο σύνθημα της κάθαρσης. Με τον καιρό το σύνθημα έχανε την ουσιαστική σημασία του και μετατράπηκε σε «κάθαρση» για τους αμετανόητους. Στο ίδιο διάστημα τα πιο έξυπνα και πιο επικίνδυνα πραξικοπηματικά στοιχεία «μετανόησαν» περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να ξαναχτυπήσουν. Οι «αμετανόητοι» περιορίστηκαν σ' ένα μικρό αριθμό ανθρώπων σε κατώτερες θέσεις που έχουν ακόμα την ελκίρνεια να υποστηρίξουν τις απόψεις τους.

Το σύνθημα της κάθαρσης είναι σήμερα απηλλαγμένο από κάθε ουσιαστική σημασία. Αν δεν γίνει δυνατός ο ολοκληρωτικός παραμερισμός του θα εφαρμοστεί απλώς σαν μια γραφειοκρατική δίωξη μερικών κλητήρων χωρίς να βλαφτεί σοβαρά η διάβρωση του κρατικού μηχανισμού και των σωμάτων ασφαλείας.

Όμως για το λαό το σύνθημα σημαίνει πολλά. Και η αποτυχία να ικανοποιηθεί αυτή η λαϊκή προσδοκία θάνατο άλλος ένας λόγος για

απογοήτευση. Ο λαός θα αντιληφθεί ότι η αντικυβερνητική και αντιλαϊκή δράση όχι μόνο μόνιμη ατιμώρητη όταν προέρχεται από τη δεξιά αλλά αντίθετα αποτελεί και εγγύηση ασυλίας.

Τι πρέπει να κάμουμε.

Για να μπορέσουμε να φέρουμε σε πέρας ένα απελευθερωτικό αγώνα πρέπει να έχουμε την τόλμη να πάρουμε οποιαδήποτε μέτρα είναι αναγκαία γι' αυτό τον αγώνα χωρίς κατ' ανάγκη να περιοριζόμαστε μέσα στα πλαίσια της καπιταλιστικής δομής. Όμως ακριβώς σ' αυτό το σημείο χωρίζουν οι δρόμοι μας και από την «δημοκρατική δεξιά» αλλά και από το ΑΚΕΛ. Πρέπει ακόμα να αναγνωρίσουμε πως δεν πρόκειται απλώς για θέμα διαφώνιας στην τακτική αλλά βασικής διάστασης απόψεων σχετικά με τους στόχους μας. Γι' αυτό δεν είναι αρκετό να εκφράζουμε τη θέση μας και τις διαφωνίες μας στην τακτική τους αλλά πρέπει να χαράξουμε την δική μας ανεξάρτητη πορεία, να βάλουμε μπροστά στο λαό την συγκεκριμένη δράση που χρειάζεται για τον αγώνα μας.

Μέσα στη σημερινή κρίση του Κυπριακού καπιταλισμού τίποτα λιγότερο από το πλήρες, σοσιαλιστικό πρόγραμμα της ΕΔΕΚ δεν μπορεί να έχει ελπίδες για απελευθέρωση. Δεν μπορούμε να θεωρούμε το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ απλώς σαν εισηγήσεις για το μέλλον ενώ στο μεταξύ το μόνο που προσπαθούσε θάνατο η τροποποίηση - έστω προς το καλύτερο - των ημιμέτρων που είναι διατεθειμένοι οι άλλοι να δεχτούν. Τέτοια ημίμετρα δεν μπορούν να λύσουν κανένα πρόβλημα και με το να τους δώσουμε τη δική μας υποστήριξη γινόμαστε συνευθύνου μπροστά στο λαό για την αποτυχία της Κυβέρνησης και της βουλής. Η μόνη δύναμη που θ' απομείνει αμέτοχη στην αποτυχία θάνατο η δεξιά που θα μπορέσει να κερδίσει έδαφος να χτυπήσει και πάλι τον Κυπριακό λαό και τον Μακάριο.

Η ΕΔΕΚ αυτή τη στιγμή είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να προσφέρει μια εναλλακτική λύση. Η ΕΔΕΚ έχει την υποχρέωση να προβλέψει την αποτυχία του «λαϊκού μετώπου» και να αποτελέσει την δύναμη γύρω από την οποία θα χτιστεί η αντίσταση στο φασισμό έστω κι αν αυτό μας φέρει σε σύγκρουση με το ΑΚΕΛ και την Δ.Π. ή ακόμα με τον Μακάριο. Πρέπει να δείξουμε πως ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας μέσα σε καπιταλιστικά πλαίσια, μέσα σε συνθήκες ουσιαστικής εξουσίας από την οικονομική ολιγαρχία είναι ουτοπία. Πρέπει να δείξουμε πως η εξουσία της οικονομικής ολιγαρχίας πρέπει να ανατραπεί για να μπορέσει ο Κυπριακός λαός να αγωνιστεί.

Ηδη ο Κυπριακός λαός στην πλειοψηφία του αντιτίθεται στην δικυβερνηση της δεξιάς. Σ' αυτή την αντίθεση πρέπει να προσθέσουμε την συνειδητοποίηση πως η πραγματική εξουσία δεν βρίσκεται ούτε στην Κυβέρνηση ούτε στη βουλή αλλά στην άρχουσα τάξη, την οικονομική ολιγαρχία, που στηρίζεται στους ιμπεριαλιστές για την ίδια υπέρη της.

Τα συνθήματα γύρω από το οποία θα χτίσουμε την πολιτική μας και τον αγώνα μας δεν μπορεί φυσικά να είναι ξεκομμένα από το γενικότερο επίπεδο συνειδητοποίησης των μαζών. Όμως είναι πολύ εύκολο σήμερα να αγκαλιάσει ο λαός συνθήματα όπως ο εξοπλισμός του λαού στα πλαίσια μιας πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο ή η άνοδος του βιοτικού επιπέδου στη βάση μιας σχεδιασμένης οικονομίας με την κρατικοποίηση των βασικών μονοπωλίων.

Το σοσιαλιστικό πρόγραμμα της ΕΔΕΚ και ο αγώνας για την εφαρμογή του δεν θα μας απομονώσει από τον λαό όσο λυσσασμένη κι αν είναι η αντίδραση των άλλων κομμάτων. Αντίθετα θα χαράξει μια πορεία που μόνο αυτή θα έχει δυνατότητες επιτυχίας και γι' αυτό θα μπορέσει να συγκεντρώσει τις δυ-

σαρραστήμενες και απογοητευμένες μάζες. Ταυτόχρονα θα δώσει τη βάση για προσφορά συνεργασίας με τους Τουρκοκυπρίους και το εργατικό κίνημα στην Τουρκία. Θ' αποτελέσει ακόμα και σημαντικό καταλύτη για το δυνάμωμα του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα στην Ελλάδα.

(Γενικές Προοπτικές του Κυπριακού και η Πολιτική της ΕΔΕΚ Μάριος Τεμβριώτης - Θέμος Δημητρίου Οχτώβρη 76)

Το έγγραφο αυτό κατατέθηκε στο κόμμα και δεν συζητήθηκε ποτέ. Θεωρήθηκε «εξτρεμιστικό» και άσχετο με την πραγματικότητα. Σήμερα, μετά τα γεγονότα των πέντε χρόνων που πέρασαν από τότε φαίνεται πως ακόμα κι αυτό ήταν συντηρητικό στις προβλέψεις του. Ούτε οι ίδιοι οι συγγραφείς του δεν μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν το μέγεθος της αλήθειας που κρυβόταν σ' αποτελέσματα μιας σκληρής θεωρητικής ανάλυσης.

ΜΕΤΩΠΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Οι λόγοι της ανόδου του Συναγερμού είναι λοιπόν εύκολο να εντοπιστούν. Ωστόσο μια συγκεκριμένη πορεία έχει ακολουθηθεί και έχουμε φτάσει στη σημερινή κατάσταση. Το να συζητούμε ακαδημαϊκά για το τι θα γινόταν η ΕΔΕΚ ακολουθούσε διαφορετική πολιτική δεν προσφέρει διέξοδο για την εργατική τάξη.

Σήμερα η άρχουσα τάξη βρίσκεται διχασμένη ανάμεσα σε δυο διαφορετικές πολιτικές: τη πολιτική της συνδιαλλαγής με την αριστερά και την πολιτική της σύγκρουσης μαζί της. Κάπως χοντροκομμένα το ΔΗΚΟ εκπροσωπεί την πρώτη και ο ΔΗΣΥ την δεύτερη. Οι εκλογές έχουν δείξει πως ο ΔΗΣΥ κερδίζει το παιγνίδι μέσα στη δεξιά με αποτέλεσμα να επιβάλλεται πια σαν ο κύριος εκπρόσωπος της αστικής τάξης.

Βλέποντας αυτή τη κατάσταση το ΑΚΕΛ προσπαθεί να αποφύγει τη σύγκρουση στηρίζοντας τους «μετροπαθείς» πολιτικούς της δεξιάς. Αυτό όμως δεν είναι καθόλου διαφορετικό από την πολιτική που έδωσε την ευκαιρία στο Συναγερμό να δυναμώσει. Γιατί σήμερα να έχει διαφορετικά αποτελέσματα; Για άλλη μια φορά μια κυβέρνηση της δεξιάς θα αποτυγχάνει να λύσει τα προβλήματα, που απασχολούν το λαό και θα φορτώνεται την ευθύνη η αριστερά.

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ δεν έχει ακόμα συμβιβαστεί πλήρως με την ιδέα της ανασύνταξης του μετώπου των «πατριωτικών δυνάμεων». Όμως είναι καθαρό πως δεν έχει να προσφέρει τίποτε πολύ διαφορετικό. Το «Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας» που προτείνει * δεν είναι παρα μια άλλη μορφή της «συνεργασίας των πατριωτικών δυνάμεων». Το πρόγραμμα αυτού του μετώπου περιορίζεται αποκλει-

στικά σε εθνικά συνθήματα που από μόνα τους είναι αδύνατο να υλοποιηθούν.

Την ίδια στιγμή που τα αριστερά κόμματα προσπαθούν να μπαλώσουν μια χρεωκοπημένη πολιτική και να αναβιώσουν συνεργασίες με τη δεξιά, κάτω από την επιφάνεια ακούονται ήδη τα προμνήματα της ταξικής σύγκρουσης. Οι ηγεσίες της αριστερας αιχμαλωτισμένες στη νοοτροπία των τυπικών διαδικασιών θα ριχτούν σ' αυτή τη σύγκρουση χωρίς καλά καλά να καταλάβουν τι συμβαίνει. Η εργατική τάξη, ιδεολογικά αποπλισμένη, κινδυνεύει να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο μιας σοβαρής ήττας.

ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Παρα τις βίαιες συγκρούσεις ανάμεσα στα δυο αριστερά κόμματα, η βάση τους δεν έχει εγκαταλείψει τις ελπίδες της για ενότητα. Αυτό που οι ηγεσίες έχουν αναγάγει σε ριζική διαφωνία αρχών είναι για τη βάση λεπτομέρειες σε σχέση με την αναγκαιότητα συσπείρωσης της εργατικής τάξης ενάντια στην επίθεση των κεφαλαιοκρατών.

Διαφορές αναμφισβήτητα υπάρχουν. Σε τελευταία όμως ανάλυση η πολιτική των δυο κομμάτων οδηγεί στο ίδιο πρακτικό αποτέλεσμα: την δικυβερνηση και την αριστερά ηγεσία και την εφαρμογή της δεξιάς πολιτικής απ' αυτή την ηγεσία. ** Αυτό το γεγονός αποκλείει τη λύση τόσο των κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Κύπρος όσο και του Εθνικού θέματος.

Η μόνη διέξοδος είναι μια Αριστερή Κυβέρνηση που θα εφαρμόσει μια επαναστατική πολιτική. Μια αριστερή κυβέρνηση είναι ένα επαναστατικό βήμα και δεν μπορεί να γίνει χωρίς την ενότητα της εργατικής τάξης. Όσο δύσκολο κι αν είναι να επιτευχθεί αυτή η ενότητα δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ» ΘΕΜΑ

* Είναι σημαντικό το γεγονός ότι στην τελευταία ανακοίνωση του πολιτικού Γραφείου της ΕΔΕΚ γίνεται αναφορά σε «λαϊκό Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας» σε αντίθεση με την προεκλογική περίοδο που ονομαζόταν «Ευρύ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας». Αναμφισβήτητο αυτή η αλλαγή προδίδει έντονη πίεση από τη βάση. Ωστόσο στην ίδια ανακοίνωση για πρώτη φορά εγκαταλείπεται κάθε κοινωνικό σημείο από τους όρους για τη σύμπληξη του μετώπου. Έτσι ενώ φραστικά η κομματική ηγεσία προσπαθεί να καθυποτάξει τη βάση ουσιαστικά κάμνει ένα ακόμα βήμα προς την συνεργασία με τη δεξιά.

** Πρέπει να σημειώσουμε εδώ πως μετά το 8% των εκλογών η ηγεσία της ΕΔΕΚ κράτησε μια έντονα σεχταριστική στάση με επιθέσεις εναντίον όλων και προσπάθεια προβολής τους σαν εναλλακτικές ηγεσίες. Αυτή η στάση κρατήθηκε στη ζωή από την επιτυχία του Μίττεραν και θα ενταθεί με την επικείμενη επιτυχία του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο είναι αμφίβολο αν τελικά η ΕΔΕΚ μείνει έξω από την «πατριωτική συνεργασία».

Για τη δημοκρατική λειτουργία της ΠΟΦΝΕ

Η ΠΟΦΝΕ (Παγκύπρια Ομοσπονδία Φοιτητών και Νέων Επιστημόνων) ιδρύεται το 73, έχοντας στόχο να αποτελέσει το αντίβαρο στην φασιστοκρατούμενη ΕΦΕΚ, ενώνοντας όλες τις αντιφασιστικές φοιτητικές δυνάμεις. Σήμερα η ΠΟΦΝΕ είναι ο επίσημος εκπρόσωπος του φοιτητικού κινήματος στην Κύπρο και είναι αναγνωρισμένος τόσο στον διεθνή όσο και στον τοπικό χώρο.

Την ΠΟΦΝΕ την αποτελούν φοιτητικές ενώσεις που πρόδονται προς το ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ, και ΔΗΚΟ. Την πλειοψηφία και την ηγεσία της ΠΟΦΝΕ την κατέχουν οι Ακελικές φοιτητικές ενώσεις (Προοδευτική, Δημοκρατική, Ένωση των Σοσιαλιστικών Χωρών). Έτσι που στην αντιπολίτευση βρισκόταν οι φοιτητικές ενώσεις ΑΓΩΝΑΣ, ΦΑΠ, Φοιτητική Παράταξη για την εφαρμογή του άρθρου Τρία Πανγαλλικός.

Κάθε χρόνο, στο ετήσιο συνέδριο της ομοσπονδίας προβάλλεται από τις αντιπολιτευτικές ενώσεις το πρόβλημα της εσωτερικής δημοκρατίας μια και οι συμπολιτευτικές, ενώσεις στην προσπάθειά τους να διασφαλίσουν την παντοτινή παραμονή τους στα ηγεσιακά πόστα εφαρμόζουν κάθε αντιδημοκρατική διαδικασία. Τούτο δίνει την βάση ακόμη και στους αντιδραστικούς να κτυπούν την ΠΟΦΝΕ και να τις δίνουν μαθήματα δημοκρατίας.

Το πρόβλημα της εσωτερικής δημοκρατίας έχει δύο πτυχές (α) το θέμα των νέων επιστημόνων και (β) το θέμα της αντιπροσώπευσης των φοιτητικών ενώσεων.

Στο διοικητικό συμβούλιο τις περισσότερες θέσεις τις κατέχουν, οι νέοι επιστήμονες, φέρνοντας σαν δικαιολογία το γεγονός πως κατοικούν μόνιμα στην Κύπρο. Σ' αυτό το σώμα, θα πρέπει να έχουν προτεραιότητα φοιτητές που μπορούν να διακόψουν για ένα χρόνο τις σπουδές τους και να έρθουν στην Κύπριο

(τούτο συμβαίνει στις Ευρωπαϊκές χώρες) ή ακόμα και φοιτητές του Α-Π ή της Νοσοκομειακής Σχολής που ήδη βρίσκονται στην Κύπρο. Οι νέοι επιστήμονες να μπορούν να είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου μόνο για ένα χρόνο μετά που θα τελειώσουν τις σπουδές τους.

Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η αντιπροσώπευση των φοιτητικών ενώσεων στα συνέδρια, ευνοεί τις μικρές φοιτητικές ενώσεις. Έτσι ενώσεις που έχουν 10-100 μέλη δικαιούνται 5 αντιπροσώπους ενώ ενώσεις με 201-400 μέλη διακρίνονται μόνο 15 δηλ. αν υπάρχει στο συνέδριο 4 μικρές ενώσεις των 50 ατόμων θα δικαιούνται να έχουν περισσότερες σύνεδρους από ότι μια φοιτητική ένωση με 400 μέλη. Αυτός ο τρόπος αντιπροσώπευσης πρέπει να αντικατασταθεί με την αναλογική εκπροσώπηση των ενώσεων. Είναι απαραίτητο, την στιγμή, που όλες οι πολιτικές αποχρώσεις αυτού του τόπου έχουν αποδεχτεί την αναλογική σαν την πιο σωστή μέθοδο εκλογής, η ΠΟΦΝΕ να μην την υιοθετά.

Για το πρόβλημα της, εσωτερικής δημοκρατίας, πέρου όπως και σε προηγούμενες χρονιές ορισμένες αντιπολιτευτικές ενώσεις όπως ο Αγώνας η Αναγέννηση, μέρους του Πανγαλλικού αποχώρησαν από το συνέδριο. Η ταχτική της αποχώρησης είναι λανθασμένη διότι διασπα το φοιτητικό κίνημα και απομονώνει τούτες τις αντιπολιτευτικές ενώσεις από τις μάζες των φοιτητών. Οι φοι-

τητικές ενώσεις που ισχυρίζονται πως η ΠΟΦΝΕ λειτουργεί βάσει αντιδημοκρατικών διαδικασιών, οφείλουν να παραμένουν μέσα σε τούτο τον φορέα και να προβάλλουν επανειλημμένα τις θέσεις τους και να επισημάνουν λάθη της ηγεσίας. Μ' αυτό τον τρόπο, η ηγεσία εκτίθεται συνεχώς και αναγκάζεται κάθε φορά να δικαιολογή στους οπαδούς της την στάση και την πολιτική που ακολουθεί. Η παραμονή και αντιπαράθεση θέσεων είναι η πιο σωστή ταχτική και είναι αυτή που θα ξεπιάσει κάθε αυταρχικό θεσμό. Γι' αυτό χρέος κάθε αριστερού φοιτητή είναι να παραμείνει μέσα στην ΠΟΦΝΕ, να προωθή τις θέσεις του πάνω στα συγκεκριμένα φοιτητικά προβλήματα, πάνω στο Κυπριακό στα Διεθνή. Η δημοκρατία μέσα στην ΠΟΦΝΕ δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός, είναι, το μέσο για πρόσβαση της επαναστατικής αριστεράς σε ολόένα και περισσότερους φοιτητές.

Μέσα στα πλαίσια της ταχτικής για αποχώρηση από το συνέδριο, υπάρχει και η θέση για δημιουργία αντι-ομοσπονδίας. Η δημιουργία μιας ΑΝΤΙ-ΠΟΦΝΕ θα διευρύνει την πώληση που ήδη υπάρχει μέσα στο Κυπριακό φοιτητικό κίνημα και θα

περιορίσει στο ελάχιστο τις ευκαιρίες για επαφή με όσο το δυνατό περισσότερους φοιτητές. Αυτή η πώληση δεν θα κρατηθεί μόνο πάνω σε ηγεσιακά επίπεδα, όπως υποστηρίζει ο Αγώνας, αλλά θα επηρεάσει και την φοιτητική βάση. Επιπλέον, η δημιουργία μιας ΑΝΤΙ-ΠΟΦΝΕ θα ικανοποιήσει τις Ακελικές ενώσεις διότι θα «προφίλαξε» τους οπαδούς της από τον προβληματισμό και τη ζύμωση πάνω σε αντιπολιτευτικές θέσεις.

Τούτη την περίοδο, ο καπιταλισμός διέρχεται μια παγκόσμια κρίση. Για να μπορέσει να κρατηθεί και να ξεπηδήσει ζωντανός μέσα από αυτή οι πολιτικοί εκπρόσωποι της δεξιάς, αναγκάζονται να επιβάλλουν περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες και σε άλλους τομείς. Ένας από τους τομείς που ήδη άρχισε να πλήττεται είναι και η Παιδεία. Πολλές χώρες όπως π.χ. η Βρετανία, έχει κλείσει σχεδόν όλες τις πόρτες στους ξένους φοιτητές με το να αναβάσει τα διδάκτρα σε υπέρογκα ύψη. Σ' αυτή την ίδια χώρα πολλά τμήματα πανεπιστημίων ή ακόμα και ολόκληρα πανεπιστήμια πρόκειται να κλείσουν αν συνεχισθεί η οικονομική κρίση. Η μόρφωση γίνεται ολόένα και πιο εξιδεικευμένη με στόχο οι

φοιτητές να εξυπηρετούν όσο το δυνατό πιο αποτελεσματικά τούτο το σύστημα. Μέσα στα ίδια πλαίσια δηλ. στην προσπάθεια να διασωθεί το υφιστάμενο σύστημα, κτυπιέται ανέλεκτα και το βιωτικό επίπεδο των εργατών. Επειδή η εργατική τάξη έχει κάθε υλικό συμφέρον να επιφέρει την ανατροπή τούτου του συστήματος, οι φοιτητές πέρα από τις διεκδικήσεις τους πάνω στα δικα τους προβλήματα θα πρέπει να συντονίσουν τον αγώνα τους για την επίλυση των προβλημάτων τους (που υπάρχουν λόγω των αντιφάσεων στον καπιταλισμό) μαζί με εκείνο των εργατών διότι ο εχθρός τους είναι ένας και κίνος ο καπιταλισμός.

Έτσι η ΠΟΦΝΕ σαν ο μοναδικός μαζικός εκπρόσωπος του Κυπριακού φοιτητικού κινήματος θα πρέπει να παλέψει ιδιαίτερα μέσα σε τούτη την περίοδο, για την επίλυση των καυτών προβλημάτων των Κυπρίων φοιτητών τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό και να συντονίσει τον αγώνα της για την επίλυση τους μαζί με τους φορείς της εργατικής τάξης πάνω στην βάση του δημοκρατικού διαλόγου και της διαλεκτικής ανάλυσης.

H ANTI-ΔΡΑΣΤΙΚΗ

Ερευνα για τα Νυκτερινα Γυμνάσια

Τα νυκτερινα γυμνάσια είναι ένας θεσμός που δημιουργήθηκε το 1970. Έχει σαν σκοπο να δώσει μια στοιχειώδη μόρφωση σ' αυτούς που για οποιοδήποτε λόγο δεν κατάφεραν να πάρουν άπολυτήριο. Πιο κάτω θα προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε τα προβλήματα των μαθητών που φοιτούν στα νυκτερινα γυμνάσια.

Για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μια εικόνα των προβλημάτων των μαθητών του νυκτερινου γυμνασίου κάναμε μια έρευνα.

Η ηλικία των μαθητών κυμαίνεται μεταξύ 16-55 χρόνων. Το μεγαλύτερο μέρος (47%) είναι 19-30 χρόνων. Οι μαθητές αυτής της ηλικίας επιδιώκουν μια καλύτερη θέση, μια προαγωγή σάν κυβερνητικοί τραπεζίτικοι ή ιδιωτικοί υπάλληλοι. Πολλοί από αυτούς σκοπεύουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στη Κύπρο, ή ακόμη και στο εξωτερικό. Μεγαλύτερης ηλικίας μαθητών φοιτούν στο σχολείο για δική τους προσωπική καλιέργεια. Το 40% των μαθητών είναι πρόσφυγες και ίσως για αυτο να υπάρχει πρόβλημα διακίνησης τους διότι είναι αναγκασμένοι να έρχονται στο σχολείο, στο κέντρο της Λευκωσίας από προσφυγικούς καταυλισμούς κά από τα προάστια. Παρ' όλο που το μεγαλύτερο ποσοστό (85%) των μαθητών κατοικούν στη Λευκωσία υπάρχει πρόβλημα διακίνησης διότι οι υπόλοιποι μένουν σε απόσταση 10-25 μιλια έξω από τη Λευκωσία. Οι περισσότεροι από τους μαθητές διαθέτουν δικό τους μεταφορικό μέσο, αλλά είναι και πολλοί 30% που ταλαιπωρούνται καθημερινώς για να μπορούν να είναι έγκαιρα στο σχολείο.

Οι άλλες βασικές δυσκολίες όπως οι ίδιοι δήλωσαν είναι τα μαθήματα. Ο φόρτος των μαθημάτων, η ανάγκη μελέτης στο σπίτι και η έλλειψη χρόνου δημιουργούν από μόνα τους ένα τεράστιο πρόβλημα. Οι περισσότεροι από τους μαθητές (30%) διαβάζουν γύρω στις 5 ώρες τη βδομάδα.

Το 21% δήλωσε ότι αντιμετωπίζει προβλήματα με τους καθηγητές. Αυτό είναι ένα αρκετά σημαντικό ποσοστό και μάλιστα όταν ξέρουμε ότι η διαφορά ηλικίας καθηγητών-μαθητών είναι πολύ μικρή.

Το μεταφορικό μέσο παραμένει ένα άλυτο πρόβλημα. Οι αρμόδιοι θα μπορούσαν να λύσουν αυτο το πρόβλημα μεταφέροντας δωρεαν τους μαθητές με λεωφορεία.

Οι σχέσεις μεταξύ των ίδιων των μαθητών είναι πολύ ικανοποιητικές. Παρ' όλες τες δυσκολίες πολλοί από τους μαθητές (93%) παρακολουθούν φροντιστηριακά μαθήματα κυρίως σαν βοήθημα των μαθημάτων του σχολείου ή σα βοήθημα στη δουλειά.

Η μεγάλη διαφορά ηλικίας θα μπορούσε να δημιουργήσει πρόβλημα συνεννόησης. Παρ'

ολα αυτο το 69% των μαθητών βρίσκει ότι το περιβάλλο του σχολείου παρουσιάζει αρκετο ενδιαφέρον, το 21% βρίσκει λίγο ενδιαφέρον και το 10% καθόλου.

Οι μαθητές του νυκτερινου γυμνασίου έχουν μια προηγούμενη μόρφωση. Το 12% είναι απόφοιτοι δημοτικού σχολείου, το 55% δεν κατάφεραν να πάρουν απολυτήριο γυμνασίου ενώ οι υπόλοιποι είναι απόφοιτοι τεχνικών ή άλλων ιδιωτικών σχολων.

Οι μαθητές του νυκτερινου γυμνασίου είναι σε πλειοψηφία (81%) δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι, το 9% είναι αυτοεργαζομενοι και το 10% των μαθητών δεν ήθελε να δηλώσει το είδος της εργασίας τους. Προβληματίζει το γεγονός ότι το 48% των μαθητών δεν θέλησαν να απαντήσουν στην ερώτηση αν η εργασία τους είναι χειρωνακτική ή γραφειακή. Το 30% έχει χειρωνακτική δουλειά, το 13% γραφειακή και το υπόλοιπο 9% άλλου είδους εργασίες. Το 72% εργάζεται γύρω στις 8 ώρες την ημέρα. Τέλος οι μαθητές μας είπαν ότι ζητούν από την διεύθυνση περισσότερη κατανόηση και να μπορούν να κάνουν περισσότερες αποουσίες.

Αρκετα διαφορετική ήταν η συνέντευξη που μας έδωσε ο γυμνασιάρχης του νυκτερινου θεολόγος κ. Βάσος Κυπριανίδης ο οποίος αφιηρήτησε φέτος. Το γυμνάσιο ιδρύθηκε το 1970 με σκοπο να βοηθήσει αυτούς που για οποιοδήποτε λόγο αφήσαν ατέλειωτες τις γυμνασιακές τους σπουδές. Κατ' αρχη στο

γυμνάσιο λειτουργούσαν τέσσερις τάξεις, από την τέταρτη μέχρι την έβδομη. Από το 1974-75 λειτουργεί και μια προπαρασκευαστική τάξη στην οποία γίνονται δεκτοι απόφοιτοι δημοτικού και των δυο πρώτων τάξεων του γυμνασίου. Αργότερα στο σχολικό έτος 1977-78 δημιουργήθηκαν παράλληλα με τα τμήματα κλασσικής κατεύθυνσης και τμήματα οικονομικής κατεύθυνσης τα οποία λειτουργούν για τες τέσσερις τελευταίες τάξεις.

Στη φετεινη χρονια λειτουργούσαν πέντε τάξεις. Γράφθηκαν 81 μαθητές και μαθήτριες και υπήρξαν 9 τμήματα. Δίδαξαν 15 καθηγητές. Οπως είπε ο κ. Κυπριανίδης οι μαθητές του νυκτερινου γυμνασίου αντιμετωπίζουν πολλα προβλήματα. Βασικό πρόλημα έχουν οι εθνοφρουροι στους οποίους δεν δίδεται άδεια για να μπορέσουν να βρίσκονται στο σχολείο κατά την ώρα της λειτουργίας του (5,30 μ.μ - 9.15 μ.μ) Δίνεται φυσικα ευκαιρία στους μαθητές να παρακαθήσουν στις εξετάσεις του Ιουνίου χωρίς καθημερινη προσέλευση στα μαθήματα αλλα αυτο είναι πρακτικά πολυ δύσκολο. Μ' αυτόν τον τρόπο αποκλείεται η ευκαιρία στους εθνοφρουρους να τελειώσουν τες γυμνασιακές τους σπουδές. Επίσης οι μαθητές που φοιτούν στο νυκτερινο δεν μπορούν να έχουν αναστολή από το στρατο και έτσι αναγκάζονται να διακόψουν.

Οι εργαζομενοι αντιμετωπίζουν τεράστιο πρόβλημα γιατί δεν υπάρχει καμια κατανόηση

εκ μέρους των εργοδοτων. Δεν επιτρέπεται στους υπαλλήλους να αναχωρήσουν από το γραφείο ή τον τόπο εργασίας τους λίγα λεπτα νωρίτερα για να μπορέσουν να είναι έγκαιρα στα μαθήματα τους. Πρέπει να δοθεί περισσότερη σημασία και περισσότερες πληροφορίες στο κοινό για το νυκτερινο γυμνάσιο από τη κυβέρνηση και να επιβληθεί στους εργοδότες να δίδουν λίγα λεπτα άδεια στους μαθητές του νυκτερινου.

Παρ' όλες τις δυσκολίες στο γυμνάσιο, υπάρχουν αρκετες δραστηριότητες. Δύο φορές κατά το σχολικό έτος γίνονται συνενστάσεις σε αντικατάσταση των εκδρομων του πρωινου γυμνασίου. Στές συνενστάσεις αυτές οι μαθητές φέρνουν και τες οικογένειες τους. Οι μαθητές μπορούν να πάνε σε διαλέξεις που διοργανώνω το πολιτιστικό κέντρο της Λευκωσίας και γίνονται γιορτές επ' ευκαιρία των χριστουγέννων και του Πάσχα.

Το ποσο που χρειάζεται για τους εννέα μήνες φοίτηση είναι δυο λίρες εγγραφή και 18 λίρες διδάκτρα. Οι πρόσφυγες και οι εθνοφρουροι δεν πληρώνουν ή πληρώνουν μειωμένα διδάκτρα.

Ο κ. Κυπριανίδης σαν τελευταίο συμπλήρωμα παρακαλεί να υπάρξει ενημέρωση στο κοινό για το νυκτερινο γυμνάσιο και τα προβλήματα λειτουργίας και φοίτησης των μαθητών ώστε να μπορέσει να ξεκινήσει ή αυτή τη σχολικη χρονια σε πιο γερα θεμέλεια και για πιο καλη και σωστη διεξαγωγή των μαθημάτων.

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

και ο μπαμπούλας του φραξιονισμού

Νίκου Κόκκινου

ΜΕΡΟΣ Β

Οι δυο πολιτικές τάσεις μέσα στο κόμμα

Η διαλεκτική διαμόρφωση των δυο πολιτικών ομάδων, σε μια περίοδο τρομαχτικών και αστραπιαίων αλλαγών, ήταν χαρακτηριστικό της αναγκαιότητας της εποχής, για να προχωρήσει το κόμμα σε μια βαθιά ανάλυση και συζήτηση όλων των προβλημάτων, που θα οδηγούσε στην αναθεώρηση ή όχι της μέχρι τότε στρατηγικής και ταχτικής του κόμματος και στην υιοθέτηση ή όχι μιας νέας πορείας.

Μήπως η διαλεκτική αυτή διαμόρφωση, δικαιώνει την κομματική γραφειοκρατία για το σχηματισμό και τη λειτουργία φράξιας μέσα στο Κόμμα; Είναι αστέιο να το πιστέψει κανένας. Ήταν και φυσικό και λογικό να αναπτυχθεί μέσα στο κόμμα, σοβαρός προβληματισμός, όταν βλέπεις μια μακρόχρονη πολιτική (πολιτική Μακάριου), που το Σ.Κ. ΕΔΕΚ ήταν ίσως ο κύριος εκφραστής της, να γίνεται συντριβιά από τη μια μέρα στην άλλη και να επιφέρει τόσες καταστροφές στο τόπο και στο λαό.

Στην περίοδο τούτη, της διαμόρφωσης των δυο πολιτικών ομάδων, άρχισαν να παρουσιάζονται διαφορετικές γνώμες, απόψεις και θέσεις, ως προς τη Νέα Πορεία που όφειλε ν' ακολουθήσει το κόμμα. Οι προτάσεις της πολιτικής ομάδας που έκφραζε σε βάθος τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς πρότεινε μια συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη διαλεκτική ανάλυση πάνω σ' όλα σχεδόν τα προβλήματα. Ο κύριος άξονας περιλάμβανε, την ιδεολογία του κόμματος, τα οργανωτικά καθήκοντα, την ενότητα της εργατικής τάξης, το Ενιαίο Μέτωπο της Αριστερας, το κοινό μέτωπο των Ε/Κ και των Τ/Κ εργαζόμενων. Κι όταν υπάρχουν δυο διαφορετικές γνώμες, είναι αναπόφευκτο οι άνθρωποι να συσπειρώνονται γύρω από τη μια ή την άλλη γνώμη. Αυτό έγινε και στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ.

Πως μπορούσε κανένας ν' αποφύγει τις διαφορετικές γνώμες, σ' εκείνη την περίοδο, που ήταν εξαιρετικά περίπλοκη και οδυνηρή και μάλιστα ανάμεσα σε μια ανομοιογενή από άποψη ταξικής προέλευσης, κομματικής βάσης; Αυτό ήταν αδύνατο. Ήταν μια πολύ αντικειμενική αντίφαση που δεν μπορούσε κανένας, να εμποδίσει ή να ξεριζώσει με καθαρά τυπικά και διοικητικά μέτρα.

Η γραφειοκρατία επιβάλλεται στο 3ο Παγκύπριο Συνέδριο

Κι όμως αυτό ακριβώς έκανε η γραφειοκρατική ηγεσία του κόμματος. Αρχισε με μια φραξιονιστική, οργανωμένη συνομιλία, να αποκλείει αριστερούς συντρόφους από τις διάφορες επιτροπές, να περιορίζει τα καταστατικά τους δικαιώματα, με αποκορύφωμα τη συνομωσία στο 3ο Παγκύπριο Συνέδριο και τον προκλητικό τρόπο με τον οποίο εκλέχτηκε η νέα Κεντρική Επιτροπή. Το 3ο Συνέδριο στάθηκε το μαύρο ορόσημο της συνεχούς επίθεσης της γραφειοκρατίας που επιβλήθηκε, ενάντια στα στελέχη που εκπροσωπούσαν τη μια από τις δυο πολιτικές προοπτικές. Στόχος, από τη μια, να εμποδίσουν αυτή τη πολιτική από το

να γίνει γνωστή στην κομματική βάση, και από την άλλη, να εξουδετερώσουν με οποιονδήποτε τρόπο τα στελέχη που την εκπροσωπούσαν.

Το να επιδιώξεις όμως, με τυπικά και διοικητικά μέτρα (γραφειοκρατικά) την ομοφωνία μέσα στα καθοδηγητικά σώματα για να διοχετεύεις στην κομματική βάση αποφάσεις με την μορφή συνθημάτων και διαταγών, σημαίνει πως μετασηματίζεις το κόμμα από ζωντανό οργανισμό, σε οργανισμό στείρο πολιτικά και ιδεολογικά! Σημαίνει πως επιβάλλεις στα καθοδηγητικά σώματα, στην κομματική βάση και στο ίδιο το κόμμα, τη φράξια της ηγεσίας, που πλαισιώνεται από άβουλα και υπάκουα στοιχεία! Σημαίνει πως το ίδιο το κόμμα καλλιεργεί τον σάπιο καιροσκοπισμό στην πιο «δανική» του μορφή!

Η γραφειοκρατία στη βιασύνη της να φέρει την «ηρεμία» (ομοφωνία) στο κόμμα, το άφησε ανυπεράσπιστο, καταστρέφοντας το σύστημα συναγερμού του. Ξερίζωσε από τον ανθρώπινο οργανισμό (κόμμα) το συναίσθημα του πόνου (αντιφάσεις, διαφωνίες). Γιατί είναι μέσα από τις αντιφάσεις και τις διαφορετικές γνώμες, που αναπόφευκτα γίνεται η εξεργασία της κοινής γνώμης, για ν' αποφεύγονται τα ολέθρια λάθη.

Ενα σωστό εργατικό κόμμα, είναι αδύνατο να έχει καθεστώς «ηρεμίας» χωρίς «φουρτούνες» στις ίδιες του τις γραμμές. Τέτοιες ακριβώς «φουρτούνες» είναι και οι δικές μας διαφορετικές γνώμες που υποχρεώνουν τα μέλη και στελέχη να συσπειρώνονται με τη μια ή την άλλη γνώμη. Η ικανότητα της ηγεσίας συνίσταται στο να βρίσκει κάθε φορά τη «γραμμή» που ν' ανταποκρίνεται στην πραγματική κατάσταση της στιγμής και να προχωρεί με δημοκρατικές διαδικασίες, δηλαδή με τυπικά και διοικητικά μέτρα (γραφειοκρατικά), στη λύση του επίμαχου προβλήματος.

Για να βρούμε όμως αυτή τη «γραμμή» θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το εργαλείο που μας έδωσε το τελευταίο Συνέδριο, δηλαδή τον επιστημονικό σοσιαλισμό (μαρξισμό). Γιατί η πολιτική επαλήθευση των γνώμων όλων των αποχρώσεων από τη μαρξιστική ανάλυση, θα είναι πάντα ένα από τα πιο αποτελεσματικά προληπτικά μέτρα για το κόμμα μας. Αλλά είναι αυτή η πολύ συγκεκριμένη μαρξιστική ανάλυση και επαλήθευση στην οποία θα πρέπει να καταφεύγουμε κι όχι στις στερεότυπες και αυθαίρετες φράσεις που είναι ο μηχανισμός υπεράσπισης της γραφειοκρατίας.

Η φράξια του προέδρου

Το πιο σοβαρό γεγονός σ' αυτή την περίοδο της κρίσης, είναι η δήλωση του προέδρου του κόμματος πως ο ίδιος όχι μόνο ανέχτηκε αλλά ενεδάρρυνε το σχηματισμό φράξιας μέσα στο κόμμα, γιατί απειλήτο από δεξιά στοιχεία!

Τούτη η δήλωση του Προέδρου, από τη μια, έριχνε λάδι στη φωτιά και βάθαινε την εσωκομματική κρίση, γιατί άφησε να βγει το συμπέρασμα μια λαθεμένης ερμηνείας και σύνδεσης της διαλεκτικής διαμόρφωσης των δυο πολιτικών ομάδων μέσα στο κόμμα. Από την άλλη, έχτιζε το κατηγορητήριο πάνω στο οποίο στηρίχτηκε η κομματική γραφειοκρατία για τον αποκεφαλισμό των τίμιων αγωνιστών και στελεχών του κόμματος.

Η δήλωση του Προέδρου, δημιουργεί μία σειρά από ερωτήματα: Ποια ήταν τα δεξιά στοιχεία από τα οποία κινδύνευε το κόμμα; Από ποιους συγκεκριμένους κινδύνους απειλείτο το κόμμα; Τούτα τα δεξιά στοιχεία εξακολούθησαν να βρίσκονται ή όχι μέσα στο κόμμα; Πως εξουδετερώθηκαν οι κίνδυνοι σ' εκείνη την περίοδο; Ο Πρόεδρος οφείλει όχι μια αλλά πολλές εξηγήσεις στην κομματική βάση και στο λαό. Ταυτόχρονα και τα στελέχη εκείνα που αποτέλεσαν την πρώτη φράξια του Προέδρου οφείλουν να μιλήσουν για να φωτίσουν την περίοδο εκείνη.

Αλλά οι ευθύνες του Προέδρου δεν σταματούν ως εδώ. Γιατί από τη στιγμή που όχι μόνο ανέχτηκε, εδω υπάρχει η δική του η παραδοχή, αλλά και ενεδάρρυνε τη πρώτη κομματική φράξια, τότε εμείς, η Αριστερή Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, που δεν έχουμε καμία σχέση με τις φράξιας του Προέδρου, δικαιωνόμαστε όταν διαπιστώνουμε, πως ο Πρόεδρος, στην καλύτερη περίπτωση, έχει ευθυγραμμιστεί με τη σημερινή φράξια της πλειοψηφίας (;) που οδηγεί το κόμμα σε μια δεξιά στροφή και εγκατάλειψη των προγραμματικών του αρχών.

Η Αριστερή Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Η Αριστερή Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ δεν είναι φράξια αλλά μια αντιπολίτευση μέσα στο κόμμα. Η Αριστερή Πτέρυγα, δημιουργήθηκε μέσα στο κόμμα από μια σχεδόν ολοκληρωμένη θεώρηση του κυπριακού, που πίσω της σέρνει τα συμφέροντα της κυπριακής εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς (ελληνοκυπριακής και τουρκοκυπριακής). Είναι η Νέα Πορεία που θα πρέπει ν' ακολουθήσει το κόμμα και η κυπριακή αριστερά, μέσα από την όξυνση και τις περιπλοκές, που έφερε το πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή. Μέσα σε συνθήκες παγκόσμιας οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης και επαναστατικών διεργασιών. Είναι η Νέα Πορεία που θα απαλλάξει την κυπριακή αριστερά από την πολιτική της υποταγής στην δεξιά.

Η γραφειοκρατία του κόμματος παρακάπτε υποκριτικά την ουσία του θέματος για να παραπλανήσει τη κομματική βάση και το λαό. «Για κάμποσο καιρό η γραφειοκρατία προσπάθησε να παρουσιάσει τις ε-

σωτερικές αντιθέσεις σαν απλές διαφωνίες πάνω σε θέματα ταχτικής. Αυτό μοιραία οδηγούσε στην υποβάθμιση της σημασίας των διαφωνιών και εμπόδιζε την σοβαρή ανάλυση και συζήτηση πάνω στις θέσεις των αριστερών στελεχών» (Από την απάντηση του συν. Π. Παύλου στις βρισιές της γραφειοκρατίας). Η γραφειοκρατική ηγεσία αποδείχτηκε ανίκανη να προχωρήσει στη μαρξιστική επαλήθευση των διαφωνιών και περιορίστηκε στις στερεότυπες και αυθαίρετες φράσεις (χαρακτηρισμοί, υποκειμενικότητα κλπ) που οδήγησαν στο σημερινό όργιο των διαγραφών που κανένας δεν ξέρει πότε και που θα σταματήσει.

Με όση μανία κι αν μας βρίζει, με όσα επίθετα κι αν μας χαρακτηρίζει, σε όσες διαγραφές κι αν καταφύγει, με στόχο να τρομοκρατήσει την κομματική βάση, η γραφειοκρατία φέρνει το αντίθετο αποτέλεσμα. Όλο και περισσότερα μέλη και στελέχη του κόμματος, όλο και περισσότεροι αγωνιστές, συσπειρώνονται γύρω από τις θέσεις της Αριστερης Πτέρυγας και του εκφραστή της οργάνου τη Σοσιαλιστική Εκφραση. Ούτε οι πολυγραφώμενες γνωστοποιήσεις για τις διαγραφές των τίμιων μελών και στελεχών της επαρχιακής οργάνωσης Λεμεσου, θα σώσει τους εγκάθετους της γραφειοκρατίας από την τιμωρία. Οι πολυγραφώμενες γνωστοποιήσεις είναι η απόδειξη της απομόνωσης τους κι ότι μόνο με «μαζική παραγωγή» διαγραφές θα σταθεροποιήσουν την κλονιζόμενη θέση τους στην Ε.Ο. Λεμεσου. Ταυτόχρονα όμως, αποτελεί και την κραυγαλέα διαπίστωση πως σήμερα η κομματική γραφειοκρατία διαγράφει και αποκεφαλίζει, όχι την «φράξια», αλλά το ίδιο το κόμμα.

Ακόμη μια φορά για την Ενότητα του κόμματος

Η διατήρηση της ενότητας του κόμματος είναι η πιο σοβαρή φροντίδα της μεγάλης πλειοψηφίας των μελών που βλέπουν με ανησυχία και απαγοίτευση τη σημερινή κατάσταση. Αλλά πρέπει να πορευόμαστε ανοιχτά, χωρίς συναισθηματισμούς, πως σήμερα μπήκαμε σε μια πορεία διάσπασης, που οφείλεται στον πανικό και στην εξαλλωσύνη της κομματικής

γραφειοκρατίας. Είναι από το στρατόπεδο της γραφειοκρατίας από όπου ακούμε τις προκλητικές φωνές και τη λασπολογία, ενάντια μας. Είναι από το στρατόπεδο της γραφειοκρατίας που επιπόλαια δηλώνουν, πως δεν φοβούνται τη διάσπαση.

Η γραφειοκρατία υποχρεώνοντας το κόμμα, να πάρει αυτή τη πορεία θυσιάζει τα ζωτικά στοιχεία της δικής του δημοκρατίας, βαθύνει την εσωκομματική κρίση και διαταράζει τη συνοχή του. Η γραφειοκρατία καλλιεργεί τη δυσπιστία στο ίδιο το κόμμα, καταστρέφει τη συνειδητή πειθαρχία και επιβάλλει την κυριαρχία της ηγετικής φράξιας, πάνω στο κόμμα. Το κόμμα δεν επιθυμεί φράξιες και δεν θα το ανεχτεί. Κανένας από εκείνους που διέγραψε και που θα διαγράψει η κομματική γραφειοκρατία δεν έκανε φραξιονιστική ή εριστοδική δουλειά μέσα στο κόμμα. Όλα τούτα είναι ασύστολα φεύδη της κομματικής γραφειοκρατίας.

Όταν σκεφτεί κανένας την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί μέσα στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ, μπορεί να δει πως το μέλλο παρουσάζει μια διπλή προοπτική. Η πρώτη είναι η οργανική ιδεολογική ανασυγκρότηση, μέσα από το διάλογο, τις δημοκρατικές διαδικασίες, αλλά κύρια με την επέμβαση της ίδιας της κομματικής βάσης. Αυτή η πρώτη προοπτική είναι το πιο επιθυμητό αποτέλεσμα για τα περισσότερα μέλη του κόμματος μας.

Η δεύτερη που είναι και η πιο πιθανή, είναι να προχωρήσει η κομματική γραφειοκρατία σε μια ακόμα πιο εξάλλη επίθεση διαγραφών σ' ολόκληρη τη Κύπρο. Σε μια τέτοια περίπτωση το κόμμα θα περνάει όλο και περισσότερο κάτω από την εξουσία των πιο συντηρητικών στρωμάτων, που θα πνίγουν κάθε συνειδητή διάθεση για κριτική, και με την πρόφαση πως παλεύουν τις φράξιες θα ριξουν το κόμμα πίσω για να αποκατασταθεί η «ηρεμία». Ετσι θα σπρώχνει τα σφαιρωμένα και πειθαρχημένα μέλη και στελέχη του κόμματος να κρατούν μια συστηματική σωπή ή διαφορετικά, αυτοί που διαφωνούν με την Αριστερή Πτέρυγα, να αποτελούν τότε μια πραγματική φράξια.

Νίκος Κόκκινος
Επαρχιακός Οργανωτικός
του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου

Πολιτικοί κρατούμενοι στην Ελλάδα

«Αρνιόμαστε να εξοικειωθούμε με τον θάνατο αρνιόμαστε την υποταγή στα σωφρονιστικά καλούπια που μας θέλουν με στείρες ενοχές και συνείδηση δούλου. Αρνιόμαστε ν' αποδεχτούμε την κοινωνική θέση που μας καθορίζει το κράτος, τους εξευτελισμούς, τα βασανιστήρια, που εξωθούν ολο και περισσότερους φυλακισμένους στην αυτοκτονία»
 από την διακήρυξη των απεργών πείνας/πολιτικών κρατουμένων στην Ελλάδα
 Κυρίτση, Μοίρα, Σκανδάλη

Συνεχίζεται για 58 μέρες η απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων της εξωκοινοβουλευτικής αριστερας Φίλιππα Κυρίτση, Κυριάκου Μοίρα και Γιάννη Σκανδάλη.

Οι απεργοί ζητούν την βελτίωση των όρων διαβίωσης τους στους φυλάκες και την απελευθέρωση της φυλακισμένης Σοφίας Κυρίτση η οποία σε λίγες μέρες συμπληρώνει τα 2/3 της ποινής της. Σύμφωνα με τον ελληνικούς νόμους ένας κατάδικος μπορεί να αποφυλακιστεί όταν συμπληρώσει τα 2/3 της ποινής του (ύστερα από απόφαση της αρμόδιας υπηρεσίας).

Με το νόμο αυτο αποφυλακίστηκαν πολλοί Χουντικοί και μέλη φασιστικών οργανώσεων μόλις συμπλήρωσαν τα δυο τρίτα της ποινής του. Ομως για την Σοφία Κυρίτση η οποία σημειωτέον είναι άρρωστη χωρίς ελπίδες πλήρους αποθεραπείας ακόμα και αν αποφυλακιστεί, καμία διαδικασία για την απελευθέρωση της δεν ξεκίνησε από την αρμόδια υπηρεσία.

Ετσι η Σοφία ξεκίνησε απεργία πείνης που την έφερε στο κατώφλι του θανάτου (50 μέρες)

και σήμερα νοσηλεύεται στο νοσοκομείο. Για συμπάρσταση ξεκίνησαν απεργία πείνας οι πιο πάνω πολιτικοί κρατούμενοι που κινδυνεύουν τώρα από μέρα σε μέρα να πεθάνουν.

Άλλες τέσσερεις γυναίκες

Τό θέμα της Σοφίας Κυρίτση, της απεργίας πείνας που έκανε και της αποφυλάκισής της ανησυχία πολλών. Με συνθήματα, ανακοινώσεις, επιστελές — ο κατώφλι με τον τρόπο του — έχουν την κοσμοπολίτικη τους.

πολιτικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας υπέρ της Σοφίας Κυρίτση (Κριστία Μακρίδου, Ισαβέλλα Μπέρτραν, Μάνια Μπαρσέφσκι, και Λιάνα Χατζάκου) καθώς και εφτα γυναίκες ποινικές κρατούμενες (χαρακτηριστικό σημάδι του ξεπεράσματος του στεγανού διαχωρισμού πολιτικοί κρατούμενοι/ποινικοί κρατούμενοι και

και οι πορείες για την απελευθέρωση τους.

Οι κινητοποιήσεις αυτές ξανάβαλαν το θέμα των συνθηκών ζωής των κρατουμένων μέσα στις φυλάκες καθώς και το θέμα των συλλήψεων ανακρίσεων και της καταδίκης των μελών της εξωκοινοβουλευτικής αριστερας. Και στα δύο αυτά θέματα παραβιάζονται τα

Η Σοφία κι ο Φίλιππος Κυρίτσης την εποχή που είχαν συλληφθεί

στοιχειώδη ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα του ατόμου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η υπόθεση του Φίλιππα Κυρίτση και της γυναίκας, του Σοφίας. Συνελήφθησαν γιατί σε σπίτι γνωστού τους βρέθηκαν 8 μπουκάλια με βενζίνη (κοκτέιλ μολότωφ). Συνελήφθησαν ως μάρτυρες και βρέθηκαν κατηγορούμενοι. Η κατηγορία ήταν ότι αυτοί φύλαξαν εκεί τα 8 μπουκάλια της βενζίνης. (Ο Φίλιππος και η Σοφία Κυρίτση αρνήθηκαν την κατηγορία). Ετσι οδηγήθηκαν στο δικαστήριο με την κατηγορία ότι είχαν «την πρόθεση να ρίξουν ή να δώσουν σε άλλους να ρίξουν» τα μπουκάλια της βενζίνης (Κυτ. το βιβλιάρικι «Η υπόθεση της Σοφίας και του Φίλιππα Κυρίτση» εκδ. Ελένη Κων. Κυρίτση Χαλάνδρι) και καταδικάστηκαν ο Φίλιππος σε 9 χρόνια και η Σοφία σε 5 χρόνια φυλάκισης. Καταδικάστηκαν όχι γιατί προέβησαν σε παράνομη για το δικαστήριο πράξη αλλά γιατί η αστική δικαιοσύνη θεώρησε ότι είχαν την πρόθεση να κάνουν παράνομη πράξη.

Ετσι στα σημερινά κράτη ποινικοποιούνται οι προθέσεις

και κατ' επέκταση και οι πολιτικές ιδέες. Ταυτόχρονα με διάφορους νόμους ποινικοποιείται και η πολιτική ζωή και γίνεται προσπάθεια να χτυπηθεί κάθε φορέας που αμφισβητά το σύστημα. Ένα τέτοιος νόμος για την Ελλάδα είναι ο 774 του 1978 ο λεγόμενος αντιτρομοκρατικός με τον οποίο κάθε πολιτική πράξη η και πρόθεση της αριστερας θεωρείται τρομοκρατική και ποινικοποιείται. Την εποχή της ψήφισης του συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν ο Φίλιππος και η Σοφία Κυρίτση. Η Κυβέρνηση της Ελλάδας είχε ανάγκη να δημιουργήσει τρομοκράτες για να δικαιολογήσει την ψήφιση αυτού του νόμου. Και εκμεταλλεύτηκε την υπόθεση Σοφίας και Φίλιππα Κυρίτση. Ετσι δημιούργησε το μύθο του τρομοκράτη και τους τιμώρησε με βαριές ποινές. Ομως κάθε καταπίεση φέρνει και εμπειρέχει το σπέρμα της αντίστασης ενάντια της. Και οι σημερινές απεργίες πείνης και οι κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις είναι η απάντηση σε θεσμούς και νόμους που θίγουν τα βασικά ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα του ατόμου.

Σ.Π.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Η κατοχή, η εκμετάλλευση και οι γάμοι γαλαζοαίματων

«Δημοσιογράφοι του Πρακτορείου ψευδών ειδήσεων «ο Άγιος Σαμ» να με υποδέχονται με χαμόγελα, να μου ανάβουν το τσιγάρο - μεγάλο σάιζ ή 100 μ.μ. και να με ασπάζονται»

Γιώργου Χρονα «Βιβλίο 1» (από το ποίημα «η σκηνή της αφίξεως στη Γένοβα»)

Ειδησεογραφία ειδησεοποιία και ειδησεογιγαντισμός είναι μερικά από τα φαινόμενα τόσο του διεθνούς ιμπεριαλιστικού δικτύου πληροφοριών όσο και του αστικού τύπου κάθε χώρας.

Σημαντικές ειδήσεις που αφορούν τις λαϊκές κινητοποιήσεις τους εργατικούς και πολιτικούς αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση αποκρύβονται καθώς και ειδήσεις που αναφέρονται σε εκτελέσεις και βασανιστήρια αγωνιστών (ειδησεογραφία). Από το μηδεν φτιάχνονται ειδήσεις που μιλούν για λαϊκή παραδοχή και ενθουσιασμό σε εκμεταλεπτικά και καταπιεστικά μέτρα διαφόρων κυβερνήσεων ή φτιάχνοντας άλλες ειδήσεις εντελώς προβοκατόρικα για να δημιουργηθούν εντυπώσεις και ευνοϊκό κλίμα για το κατεστημένο (ειδησεοποιία). Μικρα γεγονότα μεγαλοποιούνται, διαστρεβλώνονται και αποκτούν άλλη σημασία που εξυπηρετεί το κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό (ειδησεογιγαντισμός). Η διαστρέβλωση, η αποσιώπηση σημαντικών ειδήσεων και προβολή άλλων, ο υ-

περτονισμός μερικων ασήμαντων πλευρών, ο βομβαρδισμός από ανόητες και άσχετες ειδήσεις που δεν αγγίζουν τα πραγματικά προβλήματα του λαού είναι η καθημερινή μας εμπειρία από τα ραδιόφωνα τις τηλεοράσεις τις εφημερίδες και τα περιοδικά της αστικής τάξης.

Όμως ένας από τους βασικούς μύθους της αστικής κοινωνίας είναι η ελευθερία της πληροφόρησης, η αντικειμενικότητα και ουδετερότητα της ειδήσης, η ελευθεροτυπία και η ελευθερία στη διακίνηση πληροφοριών.

Στην πραγματικότητα συμβαίνει κάτι άλλο εντελώς διαφορετικό. «Μέσα στη δομημένη ταξική κοινωνία που ζούμε η κεφαλαιοκρατία που έχει τα μέσα παραγωγής στα χέρια της προσπαθεί να στηρίξει τη κυριαρχία της και στο ιδεολογικό επίπεδο διαδίδοντας και επιβάλλοντας με το σχολείο, το ραδιόφωνο, τη τηλεόραση, την τέχνη, την εικόνα που αυτή έχει για τον κόσμο που έτσι αποχτάει κι αυτή χαρακτήρα κυριαρχικό».

Γι' αυτό λοιπόν ο τύπος η τηλεόραση το ραδιόφωνο και τα άλλα

μέσα μαζικής επικοινωνίας και γενικά η πληροφορία εκφράζουν την ταξική διάρθρωση της κοινωνίας μας και εφόσον η πλειοψηφία των μέσων μαζικής επικοινωνίας βρίσκεται στα χέρια της αστικής τάξης αυτήν εκφράζουν. Η πληροφορία είναι ταξική.

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Από τις εφημερίδες μαθαίνουμε ότι στις 29 Ιουλίου θα μεταδοθεί από το δελτίον ειδήσεων των 8.30 δεκαπεντάλεπτη έγχρωμη ταινία για τους γάμους του Πρίγκιπα Καρόλου και της λαιδής Νταϊάνας. Η προσπάθεια των Αγγλων υπευθύνων με την ταινία αυτή είναι ξεκάθαρη.

Προβολή του Αγγλικού μεγαλείου, της αγγλικής ιστορίας και παράδοσης. Παρουσίαση μιας αρυτιώτης Αγγλίας, μιας βιτρινας υφασμάτων που θα κρύβει την πραγματικότητα (ανεργία, παραχές, Ιρλανδικό Πρόβλημα κ.λ.π) ότι δηλαδή το αγγλικό μεγαλείο (που στηρίχτηκε στην εκμετάλλευση εκατομμυρίων ανθρώπων των αποικιοκρατούμενων λαών για εκατοντάδες χρόνια) εξακολουθεί να υπάρχει. Αππροσανατολισμός με την ταύτιση με μια ανθρώπινη ώρα (γάμος) δυο υψηλών προσώπων.

Ως εδώ καλά από την γηραιά αστική Αγγλία. Στην Κύπρο όμως γιατί οι υπεύθυνοι του ΡΙΚ προβάλλουν αυτή την δεκαπεντάλεπτη ταινία την ώρα του δελτίου ειδήσεων που θεωρείται η πιο σπουδαία ώρα της ημε-

Μια δεκαπεντάλεπτη έγχρωμη ταινία με στιγμιότυπα από τον γάμο του πρίγκιπα Καρόλου και της Νταϊάνα θα μεταδοθεί στις 29 Ιουλίου από το «δελτίο ειδήσεων» των 8.30 μ.μ.

Στην φωτογραφία ο Κάρολος και η Νταϊάνα... γραμμάτισμο.

Κουνια που τους κούναγε...

όρασης με μεγάλη ακροατικότητα. Τι σχέση έχουν με την Κύπρο της κατοχής και των τόσων προβλημάτων του λαού οι γάμοι του διαδόχου της Αγγλίας (μιας χώρας που είχε την Κύπρο αποικιοκρατούμενη, που την εκμεταλλεύεται οικονομικά και διατηρεί στρατιωτικές βάσεις στον τόπο μας παρα τη θέληση μας).

Οι σπασοραχοκοκκαλάκηδες υπεύθυνοι του ΡΙΚ που με ευγνωμοσύνη και αφοσίωση δούλου προς αφέντη πήραν την ταινία από τους Αγγλους και με ενθουσιασμό διατυμπανίζουν την προβολή της δεν εκφράζουν παρα την δουλική σταξένα συμφέροντα αστική τάξη της Κύπρου που τους τοποθέτησε εκεί. Αυτοί οι υπεύθυνοι του ΡΙΚ γιατί δεν ζητούν ταίριες για την ζωή των φυλακισμένων αγωνιστών του ΙΡΑ που σπάζουν και πεθαίνουν στις αγγλικές φυλάκες. Οι γάμοι του πρίγκιπα και της λαιδής έχουν περισσότερη σημασία για τον Κυπριακό λαό; Ή γιατί δεν ζητούν μια ταινία που να αναλύει τα κοινωνικά προβλήματα που οδήγησαν στις πρόσφατες παραχές στην Αγγλία;

Υ.Γ. Οι παραχές ανάμεσα στους εξεγερμένους ανέργους και καταπιεσμένους νέους και την αστυνομία συνεχίζονται σε πολλές αγγλικές πόλεις. Η βασιλική οικογένεια εξέφρασε την ανησυχία της μήπως και συνεχιστούν μέχρι την τελετή των βασιλικών γάμων (και χαλάσει η υφάρα εικόνα που προσπαθούν να φτιάξουν). Γι' αυτό και η βασιλική οικογένεια συμφωνεί με τα αστυνομικά δικτατορικά σχέδια μέτρα και νόμους της κυβέρνησης θάτσερ για την καταστολή των παραχών.

Οι οποιαδήποτε με χαμόγελα ευτυχίας - γάμοι των αγγλων γαλαζοαίματων γίνονται αφορμή και παίζουν κάποιο ρόλο στην επιβολή καταπιεστικών μέτρων ενάντια στους αποφάσισαν να αγωνιστούν για να αλλάξουν την μοίρα τους.

Φυσικά αν οι παραχές συνεχιστούν και παρενωχλήσουν έστω κάπου και για λίγο την διαδικασία του γάμου η ταινία δεν θα δείξει τίποτα. Η βιτρίνα που προσχεδιάστηκε να προβληθεί δεν θα αλλάξει, αλλά και το τροπάρι της αντικειμενικότητας των ειδήσεων θα συνεχίσουν να γράφεται το λεν.

Ι.Π.

ΑΠΟΕΛ - ΟΜΟΝΟΙΑ

Παρατηρήσεις πάνω σε μια σύσκεψη φοιτητών της ΕΔΕΚ με τον Κ.Ο.Γ. του Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Έχουν δοθεί διάφορες αναλύσεις των εκλογικών αποτελεσμάτων. Ο Συναγερμός για παράδειγμα πιστεύει ότι ήταν φυσιολογικό αποτέλεσμα της σωστής πολιτικής του. Οι αστοί πολιτικοί έδιναν πάντα τες πιο απλές απαντήσεις. Η Σ.Ε. τις απόδιδε στην εκλογική συνεργασία. Άλλοι το βλέπουν σαν αποτέλεσμα της κρίσης που ακολούθησε τον θάνατο του Μακαρίου. Υπάρχουν λοιπόν μια σειρά λόγοι και εξηγήσεις. Σχεδόν κανένας όμως δεν σκέφτηκε να παρουσιάσει το θέμα σε σχέση με πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Ίσως γιατί δεν έχει λογική συνοχή ένας τέτοιος παραλληλισμός, γιατί είναι απλοϊκός γιατί υποτιμά την νοημοσύνη του λαού που ψήφισε. Είπα όμως σχεδόν κανένας. Γιατί ο Κεντρικός Οργανωτικός Γραμματέας της ΕΔΕΚ Δώρος Θεοδώρου σε ανάλυση του σε μια σύσκεψη φοιτητών της ΕΔΕΚ έκανε ένα τέτοιο παραλληλισμό.

Συγκεκριμένα ο Δώρος Θεοδώρου μιλώντας για την αποτυχία της ΕΔΕΚ σφες εκλογες έδωσε τρεις λόγους. Εδώ χρειάζεται να προετοιμάσω τον αναγνώστη λέγοντας τον Κ.Ο.Γ. μιλούσε σοβαρά, πρώτος λόγος που έδωσε ήταν ο λόγος «ΑΠΟΕΛ-ΟΜΟΝΟΙΑ». Στηρίζονταν στο εξής σκεπτικό. Όπως για πρωτάθλημα οι δεξιοί υποστηρίζουν απ' όλες τες δεξιες ομάδες περισσότερο το ΑΠΟΕΛ έτσι και στις εκλογες οι περισσότεροι υποστήριξαν τον Συναγερμό για να ρθη η ομάδα τους ή το κόμμα τους πρώτο. Παράλληλα όπως οι αριστεροί υποστηρίζουν την Ομόνοια. Έτσι προτίμησαν το ΑΚΕΛ για να βγη πρώτο κόμμα στη Βουλή. Η ΕΔΕΚ λοιπόν μπλέκετε σ' αυτό τον ανταγωνισμό, και δεν μπόρεσε ν' αποσπάσει ψήφους ούτε από το ΑΚΕΛ ούτε από τον Συναγερμό. Ο Δώρος Θεοδώρου προχώρησε να δώσει και το εξής παράδειγμα. Έχει λέει στο Βαρώνι επαφές με μια ομάδα δέκα συναγερμικούς. Πίσω απ' αυτούς υπήρχαν άλλοι ογδόντα. Όλοι αυτοί το λοιπόν υποσχόνταν στον Δώρο ψήφο για την ΕΔΕΚ. Στες εκλογες όμως κανείς δεν την ψήφισε. Σκεφτήκαν «γιατί να μην ψηφίσω Συναγερμό, να βγη σιορ ή δεξιά πρώτη».

Ο δεύτερος λόγος που έδωσε ο Δώρος Θεοδώρου ήταν η οικονομική ευμάρεια... που χαρακτηρίζει την ζωή μας. Αυτό το έβλεπε σε συνδυασμό με μια δυσκολία του κόσμου να κατανοήσει το μήνυμα της ΕΔΕΚ. Ο συλλογισμός ήταν ο ακόλουθος. Ο κόσμος έχει και τρώει, περνα καλά, υπάρχουν ξενοδοχεία, θάλασσες κλπ. Οπότε και να θέλει αγώνα πρέπει να θυσιάσει ορισμένα πράγματα για να γίνη αυτός ο αγώνας.

Γι' αυτό επειδή δεν θέλει να θυσιάσει τα αγαθά της καταναλωτικής κοινωνίας, δεν ψήφισε αγώνα.

Ο τρίτος λόγος ήταν η εσωκομματική διάσπαση. Παρόλο που η αριστερή πτέρυγα ζήτησε από τον κόσμο να ψηφίσει ΕΔΕΚ αυτό ήταν μια επιστημονική προβοκάτσια. Το τι έκανε η αριστερή πτέρυγα ήταν να σταματήσει μια οποιαδήποτε ροή ψηφοφόρων από τα αριστερά που δυσαρεστημένοι με το ΑΚΕΛ θα ψήφισαν ΕΔΕΚ. Από την στιγμή που οι δυσαρεστημένοι αριστεροί του ΑΚΕΛ διάβαζαν στην ΣΕ ότι η ΕΔΕΚ διώχνει τους αριστερούς, δεν ήταν διατεθειμένοι να δώσουν την ψήφο τους σ' ένα τέτοιο κόμμα. Έτσι λοιπόν τα μικρά κόμματα του κέντρου σταμάτησαν την στροφή ψήφων προς την ΕΔΕΚ από τα δεξιά. Και η αριστερή πτέρυγα από τα αριστερά. Βρέθηκε λοιπόν η ΕΔΕΚ πιασμένη στην μέση και δεν μπόρεσε να πάει μπροστά.

Δεν ειπώθηκε λέξη για το κατά πόσον η πολιτική του κόμματος την τελευταία πενταετία ήταν σωστή ή όχι. Ούτε κατά πόσον σωστά έπραξε η ΕΔΕΚ που συμμετείχε στην εκλογική συνεργασία του 76. Αυτά ήταν πράγματα έξω από την Κυπριακή πραγματικότητα, πέρα από το νοητικό επίπεδο του Κύπριου πολίτη. Αυτοί οι παράγοντες δεν έπαιξαν κανένα ρόλο στο να διαμορφώσουν το τελικό αποτέλεσμα των εκλογών. Ας πάρουμε όμως τους συλλογισμούς του Κ.Ο.Γ. με την σειρά.

Πρώτα όσο αφορά το ΑΠΟΕΛ - ΟΜΟΝΟΙΑ ο όλος συλλογισμός είναι γελοίος. Αν λεγόταν στις ταβέρνες σε καμιά παρέα θα ήταν ένα ωραίο ανέκδοτο, μια ίσως έξυπνη παρατήρηση. Να ειπώθη όμως αυτό το πράγμα, μπροστά σ' ένα σημαντικό αριθμό φοιτητών του κόμματος το κάνει τραγικό. Είναι εξωπραγματικό, κακόγουστο μεταφυσικό και μικροαστικό να υποβιβάζεται η νοημοσύνη του Κυπριακού λαού σε τέτοιο επίπεδο. Είναι προσβλητικό να δίνεται σε νεαρά στελέχη μια τέτοια εξήγηση των αποτελεσμάτων.

Επειδή όμως ο αναγνώστης θα αναφωνήσει, ότι υπερβάλλω και ότι δεν είναι δυνατό να ειπώθηκε κάτι τέτοιο στα σοβαρά, δεν γράφω τίποτ' άλλο γι' αυτό. Ελπίζω μόνο να μην τ' ακουσα καλά. Ας πάρουμε όμως το δεύτερο επιχείρημα. Η αποτυχία οφείλεται στην οικονομική ευμάρεια. Λέγονται πολλά για τους μισθούς που παίρνουν οι έμμισθοι γενικά των αριστερών κομμάτων. Ακόμα περισσότερο λέγονται για τους έμμισθους του κόμματος. Υπάρχει έτσι περίπτωση να

υπήρξαν υποκειμενικές επιμέρους επιδράσεις που ν' αλλοίωσαν την εικόνα της Κυπριακής πραγματικότητας στα μάτια ορισμένων. Άνθρωποι είμαστε αδυναμίες έχουμε τα ξενοδοχεία και οι θάλασσες όμως κ. Κ.Ο.Γ. είναι πρώτα για τους πλούσιους τουρίστες μετά για τους ξενοδόχους, κάποτε για τα γκαρσόνια μα ποτε-ποτε για τον κοσμάκη. Υπενθυμίζουμε ότι το γαλόνι η βενζίνη έχει φτάσει 1,500 μιλς και έτσι είναι πολλή ο κόσμος που στερείται τη θάλασσα. Όσο αφορά την γενική οικονομική ευμάρεια θάταν καλό, ν' ακούγεται και η γνώμη των συντρόφων εργατών μελών για να μας πληροφορήσουν για τον γενικό αναβρασμό που υπάρχει μέσα στες συντεχνίες για τα θέματα μισθοδοσίας. Υπάρχει ανεξάντλητη πηγή στοιχείων για την μέχρι τώρα πορεία της οικονομίας μας στα Οικονομικά Νέα που αξίζει τον κόπο να διαβάσει. Όταν όμως γυρεύουμε ψήφους από τους οποιουδήποτε «ογδόντα» συναγερμικούς, ναι τότε σχηματίζουμε την εντύπωση πως επικρατεί οικονομική ευμάρεια. Σε συνδυασμό με αυτό ειπώθηκε ότι ο κόσμος δεν αντιλήφθηκε ή δεν ήταν διατεθειμένος ν' ακολουθήσει την ΕΔΕΚ. Το αν ο κόσμος δεν ακολουθήσει μια πολιτική, δεν φταιει ο ίδιος αλλά οι άνθρωποι που προβάλλουν αυτή την πολιτική. Γι' αυτό θάταν καλύτερα να κάνουν αυτοκριτική για την στάση και την προσέγγιση που υιοθέτησαν μέχρι τώρα. Το να φορτώνονται τα λάθη στον κόσμο είναι η πιο εύκολη μέθοδος υπεκφυγής που ανακαλύφθηκε ποτε, και η πιο στείρα μέθοδος γιατί δεν πρόκειται ποτε ένα τέτοιο συμπέρασμα να σταθι αφητηρία για οτιδήποτε το καινούργιο.

Το τρίτο σημείο που εθιχθηκε ήταν οι αποβολές. Αυτό απασχόλησε και τους συζητητές εξ ολοκλήρου. Υπήρχαν διάφορες αντιδράσεις. Ορισμένοι συμμερίστηκαν τες απόψεις της ηγεσίας του κόμματος. Ένας όμως εξίσου σημαντικός αριθμός φοιτητών είτε ανοικτά καταδίκασαν είτε εκφράσαν την δυσαρέσκεια τους για τες αποβολές και την έκταση που είχαν. Το σημαντικό αποτέλεσμα ήταν ότι η κομματική ηγεσία και ο Κ.Ο.Γ. παρόλη την προνομιά που είχαν δεν καταφέρνουν να πείσουν τους συμμετέχοντες ούτε να τους διαλύσουν τες αμφιβολίες που είχαν. Όσο αφορά για την λυπη που νιώθει ο Κ.Ο.Γ., κάθε φορά που αποβάλλεται και κάποιος στέλεχος της ΕΔΕΚ, του αξίζουν κάποια συγχαρητήρια. Ίσως να ήταν ένα αγνο αίσθημα. Για τη θεωρία ότι αριστεροί Ακελικοί δεν ψηφισαν ΕΔΕΚ γιατί η Σ.Ε.

έγραψε ότι διώκονται οι αριστεροί υπάρχει μια παραπομπή απλή απάντηση. Πραγματικά διώκονται οι αριστεροί από την ΕΔΕΚ κι αν θέλει η σημερινή ηγεσία να κερδίσει αριστερούς ψήφους ας τον σταματήσει. Είναι όμως παράξενο, πως ο κόσμος που δεν κατάφερε ν' αντιληφθεί το μήνυμα της ηγεσίας της ΕΔΕΚ, αντιλή-

φθηκε ότι γίνονται διωγμοί αριστερών μέσα στο κόμμα. Ίσως να είναι η έκρηξη της διαίσθησης του. Τα πράγματα όμως δεν θα σταθούν στην ανάλυση που έγινε στην σύσκεψη. Η σύσκεψη άσκησε μίαν αυστηρή κριτική στα όσα ειπώθηκαν από τον Κ.Ο.Γ. και η ελπίδα βρίσκεται στην ευαισθησία και στην συνειδητοποίηση αυτής της βάσης, που δεν δέχεται τες ευκόλες εξηγήσεις, και αντικειμενικά ζητά μια σωστή ανάλυση. Έτσι όπως συνήθως και σ' αυτή την σύσκεψη η βάση βρέθηκε δύο βήματα μπροστά από την ηγεσία της.

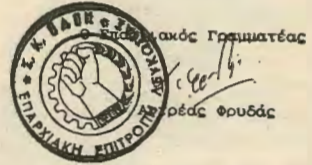
Ενας Παρατηρητής

ΟΙ ΑΠΟΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΔΕΚ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Φίλε,

Το Κόμμα, ύστερα από τη συνεχιζόμενη φραξιομιστική και αντικομματική σου θέση και δράση, αποφάσισε τη διαγραφή σου από το Κόμμα.

Λευκωσία 28 Ιουνίου 1981

Με αυτή την τυποποιημένη φόρμα συνεχίζονται οι αποβολές από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ στη Λευκωσία. Αυτή τη φορά πρόκειται για τέσσερα βασικά στελέχη της Ο.Β. στο Παλαιχώρι. Δυστυχώς για τους γραφειοκράτες της Λευκωσίας η ομάδα στο Παλαιχώρι δεν αναγνωρίζει τις αποβολές...

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500